

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2022/2560

z dnia 14 grudnia 2022 r.

w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114 i 207,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Silny, otwarty i konkurencyjny rynek wewnętrzny daje zarówno europejskim, jak i zagranicznym przedsiębiorstwom możliwość normalnego konkurowania ze sobą na podstawie kryteriów merytorycznych. Unia korzysta z zaawansowanego i skutecznego systemu kontroli pomocy państwa, mającego na celu zapewnienie sprawiedliwych warunków wszystkim przedsiębiorstwom prowadzącym działalność gospodarczą na rynku wewnętrznym. Ten system kontroli pomocy państwa zapobiega przyznawaniu przez państwa członkowskie pomocy państwa, która w nieuzasadniony sposób zakłóca konkurencję na rynku wewnętrznym.
- (2) Jednocześnie zarówno przedsiębiorstwa prywatne, jak i przedsiębiorstwa będące pod bezpośrednią lub pośrednią kontrolą państwa, mogą otrzymywać subsydia od państw trzecich, wykorzystywane następnie na przykład do finansowania działalności gospodarczej na rynku wewnętrznym w dowolnym sektorze gospodarki, w tym do udziału w postępowaniach o udzielenie zamówienia lub przejmowania przedsiębiorstw, w tym przedsiębiorstw posiadających aktywa strategiczne takie jak infrastruktura krytyczna i innowacyjne technologie. Takie subsydia zagraniczne nie podlegają obecnie unijnym zasadom pomocy państwa.
- (3) Niniejsze rozporządzenie obejmuje wszystkie sektory gospodarki, w tym sektory, które mają strategiczne znaczenie dla Unii, oraz infrastrukturę krytyczną, taką jak infrastruktura wymieniona w art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/452 ⁽³⁾.
- (4) Subsytia zagraniczne mogą zakłócać rynek wewnętrzny i wpływać negatywnie na równość warunków prowadzenia różnego rodzaju działalności gospodarczej w Unii. Sytuacja taka może wystąpić w szczególności w kontekście koncentracji skutkujących zmianą kontroli nad unijnymi przedsiębiorstwami, jeżeli koncentracje takie są w pełni lub częściowo finansowane z subsydiów zagranicznych, lub jeżeli wykonawcom korzystającym z subsydiów zagranicznych udziela się zamówień w Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. C 105 z 4.3.2022, s. 87.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 10 listopada 2022 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 28 listopada 2022 r.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/452 z dnia 19 marca 2019 r. ustanawiające ramy monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych w Unii (Dz.U. L 79 I z 21.3.2019, s. 1).

- (5) Żaden z obowiązujących instrumentów unijnych nie dotyczy zakłóceń wywoływanych przez subsydia zagraniczne. Instrumenty ochrony handlu umożliwiają Komisji podejmowanie działań w przypadku przywozu subsydiowanych towarów do Unii, ale nie w sytuacji, gdy subsydia zagraniczne przybierają formę subsydiowanych inwestycji, ani gdy dotyczą usług i przepływów finansowych. Na podstawie Porozumienia WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych Unia ma możliwość uruchamiania mechanizmów rozstrzygania między państwowych sporów dotyczących niektórych subsydiów zagranicznych przyznawanych przez członków WTO i ograniczających się do towarów.
- (6) W związku z tym konieczne jest uzupełnienie obowiązujących instrumentów unijnych o nowe narzędzie, aby skutecznie zwalczać zakłócenia na rynku wewnętrznym wywoływane przez subsydia zagraniczne w celu zapewnienia równych warunków działania. W szczególności nowe narzędzie uzupełnia unijne zasady pomocy państwa, które dotyczą zakłóceń na rynku wewnętrznym wywoływanych przez subsydia państw członkowskich.
- (7) Ważne jest ustanowienie zasad i procedur na potrzeby postępowań w sprawie subsydiów zagranicznych, które faktycznie lub potencjalnie zakłócają rynek wewnętrzny, i w stosownych przypadkach kompensowanie tych zakłóceń. Subsytia zagraniczne mogą zakłócać rynek wewnętrzny, jeżeli przedsiębiorstwo korzystające z subsydium zagranicznego prowadzi działalność gospodarczą w Unii. Właściwe stosowanie i egzekwowanie przepisów niniejszego rozporządzenia ma przyczynić się do zwiększenia odporności rynku wewnętrznego na zakłócenia wywoływane przez subsydia zagraniczne, a tym samym do wzmocnienia otwartej strategicznej autonomii Unii. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się zatem przepisy dotyczące wszystkich przedsiębiorstw prowadzących działalność gospodarczą w Unii, w tym przedsiębiorstw publicznych, które są bezpośrednio lub pośrednio kontrolowane przez państwo. Szczególną uwagę należy zwrócić na wpływ niniejszego rozporządzenia na małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) ze względu na znaczenie działalności gospodarczej prowadzonej przez nie oraz ich wkład w realizację głównych celów politycznych Unii.
- (8) Aby zapewnić równe warunki działania na całym rynku wewnętrznym oraz spójność w stosowaniu niniejszego rozporządzenia, Komisja jest jedynym organem właściwym do stosowania niniejszego rozporządzenia. Komisja powinna być uprawniona do zbadania z własnej inicjatywy każdego subsydium zagranicznego w stopniu, w jakim wchodzi ono w zakres stosowania niniejszego rozporządzenia, w dowolnym sektorze gospodarki, opierając się na informacjach ze wszystkich dostępnych źródeł. W celu zapewnienia skutecznej kontroli, w szczególnym przypadku dużych koncentracji (połączenia i przejęcia) oraz postępowań o udzielenie zamówienia przekraczających określone progi, Komisja powinna być uprawniona do przeprowadzania przeglądu subsydiów zagranicznych na podstawie wcześniejszego zgłoszenia przedłożonego jej przez dane przedsiębiorstwo.
- (9) Niniejsze rozporządzenie należy stosować i interpretować w świetle odpowiednich przepisów Unii, w tym przepisów dotyczących pomocy państwa, połączeń i zamówień publicznych.
- (10) Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla prawa każdego z państw członkowskich do ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa zgodnie z art. 346 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).
- (11) W kontekście niniejszego rozporządzenia subsydia zagraniczne należy rozumieć jako wkład finansowy wniesiony, bezpośrednio lub pośrednio, przez państwo trzecie, który przysparza korzyści i jest ograniczony do co najmniej jednego przedsiębiorstwa lub do co najmniej jednej branży. Warunki te stosuje się łącznie.
- (12) Wkład finansowy może zostać przyznany za pośrednictwem podmiotów publicznych lub prywatnych. To, czy podmiot publiczny wniósł wkład finansowy należy ustalić indywidualnie dla każdego przypadku z należytym uwzględnieniem takich elementów jak cechy danego podmiotu oraz środowisko prawne i gospodarcze przeważające w państwie trzecim, w którym podmiot ten prowadzi działalność, w tym rola rządu w gospodarce tego państwa. Wkłady finansowe mogą być również przekazywane za pośrednictwem podmiotu prywatnego, jeżeli działania tego podmiotu prywatnego można przypisać państwu trzeciemu. Pojęcie wkładu finansowego obejmuje szeroki wachlarz środków wsparcia, które nie ograniczają się do transferów pieniężnych i które, przykładowo, polegają na przyznaniu danemu przedsiębiorstwu specjalnych lub wyłącznych praw bez otrzymania przy tym odpowiedniego wynagrodzenia zgodnie z normalnymi warunkami rynkowymi.
- (13) Wkład finansowy powinien przynosić korzyść przedsiębiorstwu prowadzącemu działalność gospodarczą na rynku wewnętrznym. Należy uznać, że wkład finansowy przynosi danemu przedsiębiorstwu korzyść, jeżeli korzyści takiej nie można było uzyskać w normalnych warunkach rynkowych. Istnienie korzyści należy ustalić na podstawie porównawczych poziomów odniesienia, takich jak praktyka inwestycyjna inwestorów prywatnych, stawki za możliwe do uzyskania na rynku finansowanie, porównywalne traktowanie podatkowe bądź odpowiednie wynagrodzenie za dany towar lub usługę. Jeżeli nie ma bezpośrednio porównywalnych poziomów odniesienia, można dostosować istniejące poziomy odniesienia lub określić alternatywne poziomy odniesienia na podstawie ogólnie przyjętych metod oceny. Korzyści mogą być uzyskiwane na przykład w kontekście związku istniejącego między organami

publicznymi a przedsiębiorstwami publicznymi, jeżeli taki związek, a w szczególności finansowanie zapewniane przedsiębiorstwom publicznymi przez organy publiczne, jest niezgodny z normalnymi warunkami rynkowymi. Możliwe jest przyjęcie założenia, że dostarczenie lub nabywanie towarów lub usług w drodze konkurencyjnej, przejrzystej i niedyskryminacyjnej procedury przetargowej jest zgodne z normalnymi warunkami rynkowymi. Wkładu finansowego na rzecz przedsiębiorstwa prowadzącego działalność gospodarczą na rynku wewnętrznym nie należy uznawać za wkład finansowy przynoszący korzyść, w przypadku gdy z oceny poziomów odniesienia wynikało, że dane przedsiębiorstwo uzyskałoby tę korzyść w normalnych warunkach rynkowych. Ceny transferowe w kontekście towarów i usług wymienianych w ramach jednego przedsiębiorstwa mogą przynosić korzyść, jeśli takie ceny transferowe nie są zgodne z normalnymi warunkami rynkowymi. Korzyść uzyskana w wyniku wkładu finansowego może zostać przekazana dalej przedsiębiorstwu prowadzącemu działalność gospodarczą w Unii.

- (14) Korzyść powinna być uzyskana przez jedno lub większą liczbę przedsiębiorstw lub jedną lub większą liczbę branż. Specyfika subsydium zagranicznego może zostać określona prawnie lub faktycznie.
- (15) Subsydium zagraniczne uznaje się za przyznane od momentu, w którym beneficjent uzyskuje uprawnienie do otrzymania subsydium zagranicznego. Rzeczywista wypłata subsydium zagranicznego nie jest warunkiem koniecznym, by subsydium zagraniczne było objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (16) Wkład finansowy przekazany wyłącznie na rzecz działalności pozagospodarczej danego przedsiębiorstwa nie stanowi subsydium zagranicznego. Jednak jeżeli wkład finansowy na rzecz działalności pozagospodarczej wykorzystuje się do subsydiowania skrośnego działalności gospodarczej tego przedsiębiorstwa, wkład ten może stanowić subsydium zagraniczne wchodzące w zakres stosowania niniejszego rozporządzenia. Jeżeli przedsiębiorstwo wykorzystuje wkłady finansowe – przykładowo wkłady w formie specjalnych lub wyłącznych praw lub wkłady finansowe otrzymane w celu zrekompensowania obciążeń nałożonych przez organy publiczne – do subsydiowania skrośnego innej działalności, takie subsydiowanie skrośne może oznaczać, że specjalne lub wyłączne prawa zostały przyznane bez otrzymania przy tym odpowiedniego wynagrodzenia lub że dane obciążenie zrekompensowano w sposób nadmierny i tym samym dany wkład finansowy stanowi subsydium zagraniczne.
- (17) Po ustaleniu istnienia subsydium zagranicznego Komisja powinna ocenić indywidualnie dla każdego przypadku, czy zakłóca ono rynek wewnętrzny. W przeciwieństwie do pomocy państwa przyznawanej przez państwo członkowskie subsydia zagraniczne nie są co do zasady zabronione.
- (18) Brak przejrzystości w kwestii wielu subsydiów zagranicznych oraz złożoność rzeczywistej sytuacji handlowej może utrudniać jednoznaczne zidentyfikowanie lub ilościowe określenie wpływu konkretnego subsydium zagranicznego na rynek wewnętrzny. Aby stwierdzić występowanie zakłócenia, konieczne wydaje się zatem skorzystanie z niewyczerpującego zestawu wskaźników. Oceniając stopień, w jakim subsydium zagraniczne może poprawić pozycję konkurencyjną danego przedsiębiorstwa, a tym samym faktycznie lub potencjalnie wywrzeć negatywny wpływ na konkurencję na rynku wewnętrznym, Komisja może uwzględnić pewne wskaźniki, w tym kwotę i charakter subsydium zagranicznego, cel i warunki związane z danym subsydium zagranicznym, a także jego wykorzystanie na rynku wewnętrznym.
- (19) Stosując wskaźniki w celu ustalenia, czy istnieją zakłócenia na rynku wewnętrznym, Komisja może wziąć pod uwagę różne elementy, np. wielkość subsydium zagranicznego w ujęciu bezwzględnym lub w odniesieniu do wielkości rynku lub do wartości inwestycji. Na przykład koncentracja, w kontekście której subsydium zagraniczne pokrywa znaczną część ceny zakupu przedmiotu transakcji, prawdopodobnie będzie miała zakłócający charakter. Analogicznie, zakłócenia mogą zostać wywołane przez subsydia zagraniczne pokrywające zasadniczą część szacunkowej wartości zamówienia, które ma zostać udzielone w ramach postępowania o udzielenie zamówienia. Wydaje się, że prawdopodobieństwo tego, że subsydium zagraniczne wywoła zakłócenia, jest wyższe wtedy, gdy subsydium zagraniczne jest przyznawane z przeznaczeniem na koszty operacyjne, niż wtedy, gdy jest ono przyznawane z przeznaczeniem na koszty inwestycyjne. Można uznać, że prawdopodobieństwo zakłóceń wywołanych przez subsydia zagraniczne dla MŚP jest mniejsze niż w przypadku subsydiów zagranicznych dla dużych przedsiębiorstw. Ponadto należy wziąć pod uwagę cechy rynku, a w szczególności konkurencyjne warunki na rynku, takie jak bariery wejścia. Zakłócenia mogą być wywoływane przez subsydia zagraniczne na rynkach, które cechuje nadwyżka mocy produkcyjnych, lub subsydia zagraniczne powodujące nadwyżkę mocy produkcyjnych poprzez utrzymywanie nierentow-

nych aktywów lub poprzez zachęcanie do inwestowania w zwiększanie mocy produkcyjnych, które w przeciwnym przypadku nie zostałyby wytworzone. Prawdopodobieństwo zakłóceń jest mniejsze w przypadku subsydium zagranicznego dla beneficjenta, który wykazuje niski poziom działalności na rynku wewnętrznym, mierzony na przykład wielkością obrotów osiągniętych w Unii, niż w przypadku subsydium zagranicznego dla beneficjenta, którego poziom działalności na rynku wewnętrznym jest bardziej znaczący. Co do zasady należy uznać za mało prawdopodobne, że subsydia zagraniczne o wartości nieprzekraczającej 4 mln EUR w okresie trzech kolejnych lat będą zakłócały rynek wewnętrzny w rozumieniu niniejszego rozporządzenia. Subsydiów zagranicznych dla jednego przedsiębiorstwa nieprzekraczających całkowitej kwoty pomocy *de minimis* określonej w art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013⁽⁴⁾ na każde państwo trzecie w okresie trzech kolejnych lat nie należy uznawać za zakłócające rynek wewnętrzny w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

- (20) Podobnie jak niektóre rodzaje pomocy państwa pewne kategorie subsydiów zagranicznych, takie jak nieograniczone gwarancje – to jest gwarancje bez ograniczeń co do kwoty lub okresu obowiązywania takiej gwarancji – również mogą wywoływać zakłócenia na rynku wewnętrznym ze względu na swój charakter. To samo dotyczy niezasadnie korzystnej oferty, której korzystnego charakteru, np. jej ceny, nie można uzasadnić innymi czynnikami. Ponadto powodem szczególnych obaw ze względu na zakłócające skutki mogą być subsydia w formie finansowania eksportu, chyba że są przyznawane zgodnie z Porozumieniem OECD w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych. Ponieważ najwyższe prawdopodobieństwo wywołania zakłóceń na rynku wewnętrznym wiąże się z powyższymi kategoriami subsydiów zagranicznych, Komisja nie musi przeprowadzać szczegółowej oceny na podstawie wskaźników. W każdym przypadku przedsiębiorstwo może wykazać, że dane subsydia zagraniczne nie zakłóciłyby rynku wewnętrznego w szczególnych okolicznościach danej sprawy.
- (21) Państwa członkowskie oraz dowolna osoba fizyczna lub prawna mają możliwość przekazania informacji o pozytywnych skutkach danego subsydium zagranicznego, a Komisja powinna należycie uwzględnić te informacje podczas testu bilansującego. Komisja powinna wziąć pod uwagę pozytywne skutki danego subsydium zagranicznego na podstawie dowodów wskazujących na takie pozytywne skutki przedłożonych podczas postępowania. Pozytywne skutki powinny dotyczyć rozwoju danej subsydiowanej działalności gospodarczej na rynku wewnętrznym. W stosownych przypadkach należy uwzględnić inne pozytywne skutki, aby uniknąć sytuacji, w której bilansowanie doprowadzi do bezpodstawnej dyskryminacji. Komisja powinna także zbadać szersze pozytywne skutki pod kątem odpowiednich celów polityki, w szczególności celów Unii. Te cele polityki mogą obejmować w szczególności wysoki poziom ochrony środowiska i standardów społecznych oraz promowanie badań i rozwoju. Komisja powinna porównać te pozytywne skutki z negatywnymi skutkami subsydium zagranicznego pod względem zakłóceń na rynku wewnętrznym. W kontekście postępowania o udzielenie zamówienia Komisja powinna uwzględnić dostępność alternatywnych źródeł dostarczania danych towarów i usług. Bilansowanie może prowadzić do wniosku, że nie należy nakładać środków kompensacyjnych, jeżeli pozytywne skutki danego subsydium zagranicznego są większe niż jego skutki negatywne. W przypadku kategorii subsydiów zagranicznych, co do których uznaje się, że mogą najbardziej zakłócić rynek wewnętrzny, jest mniej prawdopodobne, że pozytywne skutki będą większe niż skutki negatywne. Jeżeli negatywne skutki przeważają, wnioski z testu bilansującego mogą pomóc w określeniu odpowiedniego charakteru i poziomu zobowiązań lub środków kompensacyjnych. W każdym razie z uwagi na to, że test bilansujący uwzględnił pozytywne skutki danego subsydium zagranicznego, stosowanie takiego testu bilansującego nie powinno prowadzić do sytuacji, w której wynik dla danego przedsiębiorstwa będzie gorszy niż wynik, który uzyskano by bez zastosowania testu bilansującego. W przypadku gdy Komisja przeprowadza test bilansujący, powinna przedstawić swoją argumentację w decyzji zamykającej postępowanie szczegółowe.
- (22) W przypadku gdy Komisja bada subsydia zagraniczne z własnej inicjatywy, powinna być uprawniona do nałożenia na przedsiębiorstwo środków kompensacyjnych, aby zaradzić wszelkim zakłóceniom wywołanym na rynku wewnętrznym przez subsydia zagraniczne. Te środki kompensacyjne powinny obejmować środki zaradcze o charakterze strukturalnym i niestructuralnym oraz zwrot subsydium zagranicznego i powinny być adekwatne, tak aby zaradzić danemu zakłóceniu, i być proporcjonalne. Jeżeli Komisja rozważy alternatywne środki kompensacyjne, z których każdy całkowicie i skutecznie zaradziłby danemu zakłóceniu, powinna wybrać środek, który nakłada jak najmniej obciążeń na przedsiębiorstwo objęte postępowaniem.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz.U. L 352 z 24.12.2013, s. 1).

- (23) Przedsiębiorstwo objęte postępowaniem powinno mieć możliwość zaproponowania zobowiązań w celu zaradzenia danemu zakłóceniu wywołanemu przez subsydia zagraniczne. Jeżeli Komisja uzna, że zaproponowane zobowiązania całkowicie i skutecznie zaradzą danemu zakłóceniu, może je zaakceptować i uczynić wiążącymi w drodze decyzji. W takim przypadku Komisja nie powinna nakładać środków kompensacyjnych.
- (24) Przedsiębiorstwo objęte postępowaniem może zaproponować zwrot subsydium wraz z odpowiednimi odsetkami. Komisja powinna zaakceptować zwrot zaproponowany jako zobowiązanie, jeżeli może stwierdzić, że zwrot ten całkowicie zaradzi zakłóceniu, jest realizowany w sposób przejrzysty i weryfikowalny i że jest w praktyce skuteczny, jednocześnie biorąc pod uwagę ryzyko obejścia celów niniejszego rozporządzenia.
- (25) O ile przedsiębiorstwo objęte postępowaniem nie proponuje zobowiązań, które całkowicie i skutecznie zaradziłyby zidentyfikowanemu zakłóceniu, Komisja powinna być uprawniona do zakazania koncentracji lub udzielenia zamówienia, zanim do tego dojdzie. Jeżeli koncentracji już dokonano, w szczególności w przypadkach, gdy nie było wymagane uprzednie zgłoszenie, ponieważ nie osiągnięto progów powodujących obowiązek zgłoszenia, zakłócenie może być jednak na tyle znaczące, że nie można mu zaradzić za pomocą środków o charakterze behawioralnym lub strukturalnym ani poprzez zwrot subsydium. W takich sytuacjach Komisja powinna mieć możliwość postawienia o zaradzeniu zakłóceniu poprzez nakazanie przedsiębiorstwom rozwiązania koncentracji.
- (26) Przedsiębiorstwo objęte postępowaniem może zaproponować, że przez odpowiedni okres będzie informować Komisję o swoim udziale w przyszłych koncentracjach lub postępowaniach o udzielenie zamówienia w Unii, lub Komisja może, gdy jest to proporcjonalne i konieczne, zażądać od przedsiębiorstwa objętego postępowaniem, aby przekazywało jej takie informacje. Przekazanie takich informacji albo odpowiedź lub brak odpowiedzi ze strony Komisji nie mogą powodować uzasadnionych oczekiwań ze strony przedsiębiorstwa, że Komisja w późniejszym terminie nie rozpocznie postępowania w sprawie ewentualnych subsydiów zagranicznych dla przedsiębiorstwa uczestniczącego w koncentracji lub w postępowaniu o udzielenie zamówienia.
- (27) Komisja powinna być uprawniona do badania z własnej inicjatywy informacji na temat subsydiów zagranicznych. Państwa członkowskie oraz dowolna osoba fizyczna lub prawna bądź dowolny związek powinny mieć możliwość przekazywania Komisji informacji na temat domniemanych subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny. Komisja może utworzyć punkt kontaktowy, aby ułatwić przekazywanie takich informacji w sposób poufny. W przypadku gdy państwa członkowskie przekazują Komisji stosowne informacje na temat domniemanych subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny, Komisja powinna zapewnić, aby te państwa członkowskie uzyskały odpowiedź. Do celów prowadzenia postępowań w sprawie możliwych subsydiów zagranicznych, ewentualnego zakłócenia przez nie rynku wewnętrznego i zaradzenia takim zakłóceniom w niniejszym rozporządzeniu ustanawia się procedurę obejmującą dwa etapy, a mianowicie wstępny przegląd i postępowanie szczegółowe. Przedsiębiorstwo podlegające jednemu z tych dwóch etapów powinno być uznawane za przedsiębiorstwo objęte postępowaniem.
- (28) Komisja powinna otrzymać stosowne uprawnienia w odniesieniu do prowadzenia postępowań umożliwiające gromadzenie wszystkich niezbędnych informacji. W związku z tym powinna być uprawniona do zażądania informacji od każdego przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw w dowolnym momencie przeprowadzania procedury. Ponadto Komisja powinna być uprawniona do nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych w związku z niedostarczeniem w terminie żądanych informacji lub dostarczeniem informacji niepełnych, niepoprawnych lub wprowadzających w błąd. Komisja powinna mieć również możliwość kierowania pytań do państw członkowskich lub do państw trzecich. Ponadto Komisja powinna być uprawniona do przeprowadzania wizyt wyjaśniających w położonych w Unii pomieszczeniach danego przedsiębiorstwa lub danego związku przedsiębiorstw lub – jeżeli dane państwo trzecie zostało oficjalnie powiadomione i nie wyraziło sprzeciwu – w pomieszczeniach tego przedsiębiorstwa w państwie trzecim. Aby zapewnić skuteczność kontroli, Komisja powinna być uprawniona do zwrócenia się do danego przedsiębiorstwa lub danego związku przedsiębiorstw o zgodę na kontrolę. Komisja powinna być także uprawniona do podejmowania decyzji na podstawie dostępnych faktów, w przypadku gdy przedsiębiorstwo objęte postępowaniem lub państwo trzecie, które przyznało subsydia, nie współpracują.
- (29) Ponadto, jeżeli zachodzi konieczność niedopuszczenia do powstania nieodwracalnej szkody dla konkurencji na rynku wewnętrznym, Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania środków tymczasowych.

- (30) Jeżeli w wyniku wstępnego przeglądu Komisja dysponuje wystarczającymi przesłankami wskazującymi na istnienie subsydium zagranicznego zakłócającego rynek wewnętrzny, Komisja powinna być uprawniona do wszczęcia postępowania szczegółowego mającego na celu zgromadzenie stosownych dodatkowych informacji w celu oceny tego subsydium zagranicznego. Przedsiębiorstwo objęte postępowaniem powinno mieć możliwość skorzystania do swojego prawa do obrony.
- (31) Komisja powinna zamknąć postępowanie szczegółowe poprzez przyjęcie decyzji. Powinna ona w jak największym stopniu dążyć do zamknięcia postępowania szczegółowego w terminie 18 miesięcy, uwzględniając w szczególności złożoność danej sprawy oraz poziom współpracy ze strony danych przedsiębiorstw i państw trzecich.
- (32) Komisja powinna dysponować odpowiednimi instrumentami, aby zapewnić skuteczność zobowiązań i środków kompensacyjnych. Jeżeli dane przedsiębiorstwo nie zastosuje się do decyzji nakładającej zobowiązania, decyzji nakładającej środki kompensacyjne lub decyzji nakazującej zastosowanie środków tymczasowych, Komisja powinna być uprawniona do nałożenia grzywnien lub okresowych kar pieniężnych o wystarczająco odstrasżającym charakterze. Nakładając takie grzywny lub okresowe kary pieniężne, Komisja powinna wziąć pod uwagę przypadki powtarzającego się niestosowania się do decyzji. Aby zwiększyć skuteczność niniejszego rozporządzenia, Komisja może zastosować zobowiązania lub środki kompensacyjne jednocześnie z nałożeniem grzywnien lub okresowych kar pieniężnych.
- (33) Aby zapewnić prawidłowe i skuteczne stosowanie niniejszego rozporządzenia, Komisja powinna być uprawniona do cofnięcia decyzji i przyjęcia nowej, jeżeli dana decyzja została przyjęta na podstawie niepełnych, niepoprawnych lub wprowadzających w błąd informacji, jeżeli dane przedsiębiorstwo działa niezgodnie ze swoimi zobowiązaniami lub nałożonymi środkami kompensacyjnymi lub jeżeli zobowiązania lub środki kompensacyjne były nieskuteczne.
- (34) Ze względu na potencjalnie znaczący wpływ koncentracji na rynek wewnętrzny Komisja powinna być uprawniona do zbadania, po otrzymaniu zgłoszenia, informacji na temat zagranicznych wkładów finansowych w kontekście proponowanej koncentracji. Przedsiębiorstwom nie należy zezwalać na dokonanie koncentracji przed zakończeniem przeglądu przez Komisję. Badanie wykonywane przez Komisję powinno przebiegać zgodnie z tą samą procedurą co przegląd subsydium zagranicznego z inicjatywy Komisji, z zastrzeżeniem dostosowań odzwierciedlających specyfikę koncentracji.
- (35) Niezbędne jest zachowanie równowagi między skuteczną ochroną rynku wewnętrznego a koniecznością ograniczenia obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorstw podlegających niniejszemu rozporządzeniu. W związku z tym obowiązek uprzedniego zgłoszenia powinien dotyczyć wyłącznie koncentracji spełniających łącznie określone w niniejszym rozporządzeniu progi oparte na wielkości obrotów w Unii i wysokości zagranicznych wkładów finansowych.
- (36) Poniżej progów powodujących obowiązek zgłoszenia Komisja powinna mieć możliwość żądania zgłoszenia potencjalnie subsydiowanych koncentracji, których jeszcze nie dokonano, lub zgłoszenia potencjalnie subsydiowanych ofert przed udzieleniem zamówienia, jeżeli uzna, że dana koncentracja lub dana oferta wymagałyby przeglądu *ex ante* ze względu na jej wpływ w Unii. Komisja powinna mieć również możliwość przeprowadzenia z własnej inicjatywy przeglądu już dokonanych koncentracji lub już udzielonych zamówień.
- (37) Przeprowadzając przegląd koncentracji, ocenę, czy występuje zakłócenie na rynku wewnętrznym, należy ograniczyć do danej koncentracji i uwzględnić w ocenie wyłącznie zagraniczne subsydia przyznane w ciągu trzech lat poprzedzających koncentrację.
- (38) W kontekście mechanizmu przeglądu *ex ante* dotyczącego koncentracji przedsiębiorstwa powinny mieć możliwość zwrócenia się do Komisji o przeprowadzenie w dobrej wierze konsultacji przedzgłoszeniowych, których celem będzie uzyskanie wskazówek co do tego, czy zostały osiągnięte progi powodujące obowiązek zgłoszenia.

- (39) W przypadku gdy koncentracja jest zgłaszana Komisji na podstawie art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽⁵⁾ i na podstawie niniejszego rozporządzenia, Komisja powinna dążyć do tego, by obciążenia administracyjne wynikające z niniejszego rozporządzenia dla zgłaszających stron były ograniczone. W szczególności przedsiębiorstwa powinny mieć możliwość wskazania konkretnych informacji przekazanych w kontekście postępowań przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, które to informacje Komisja ma prawo wykorzystać również w kontekście postępowań przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 139/2004.
- (40) Konieczność rozwiązania kwestii subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny jest szczególnie istotna w przypadku zamówień publicznych, z uwagi na ich znaczenie gospodarcze na rynku wewnętrznym oraz fakt, że są one finansowane ze środków podatników. Komisja powinna być uprawniona do tego, aby po otrzymaniu zgłoszenia przed udzieleniem zamówienia zbadać informacje na temat zagranicznych wkładów finansowych na rzecz uczestniczącego wykonawcy w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia. Upřednie zgłoszenia powinny być obowiązkowe powyżej progu określonego w niniejszym rozporządzeniu w celu uwzględnienia przypadków istotnych pod względem gospodarczym przy jednoczesnej minimalizacji obciążeń administracyjnych i bez utrudniania udziału MŚP w zamówieniach publicznych. Wspomniany obowiązek upředniego zgłoszenia powyżej pewnego progu powinien mieć zastosowanie również do grup wykonawców, o których mowa w art. 26 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE⁽⁶⁾, art. 19 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE⁽⁷⁾ oraz art. 37 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE⁽⁸⁾. Komisja ma prawo zażądać upředniego zgłoszenia zagranicznego wkładu finansowego podczas postępowania o udzielenie zamówienia także wtedy, gdy szacunkowa wartość tego zamówienia nie przekracza progów powodujących obowiązek zgłoszenia. Komisja powinna dążyć do ograniczenia ingerowania w postępowania o udzielenie zamówienia, biorąc pod uwagę bliskość terminu udzielenia zamówienia przy podejmowaniu decyzji w sprawie żądania upředniego zgłoszenia.
- (41) Równowaga między rozwojem europejskiego rynku wyposażenia obronnego i wyposażenia związanego z bezpieczeństwem, który jest niezbędny do utrzymania europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego, a ochroną bezpieczeństwa krajowego państw członkowskich wymaga szczególnych przepisów dotyczących zamówień w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa objętych dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE⁽⁹⁾. Postępowania o udzielenie zamówienia dotyczące udzielenia takich zamówień nie powinny zatem podlegać wymogom dotyczącym zgłaszania przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu. Badanie subsydiów zagranicznych w kontekście takich zamówień powinno jednak być możliwe w ramach przeglądu z urzędu. Ponadto postępowania o udzielenie zamówienia objęte dyrektywą 2009/81/WE i zwolnione na mocy tej dyrektywy lub postępowania, względem których warunki stosowania art. 346 TFUE są spełnione, nie powinny być objęte niniejszym rozporządzeniem, biorąc pod uwagę na przykład fakt, że zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej możliwość zastosowania takich wyjątków należy interpretować w taki sposób, by nie rozciągać ich skutków ponad to, co jest ściśle konieczne do ochrony uzasadnionych interesów, które wspomniane artykuły pozwalają chronić, a także komunikat wyjaśniający Komisji w sprawie zastosowania art. 296 TFUE w zakresie zamówień publicznych w dziedzinie obronności.
- (42) Umowy ramowe są skuteczną techniką udzielania zamówień powszechnie stosowaną przez instytucje zamawiające i podmioty zamawiające. Niniejsze rozporządzenie nie powinno wpływać na elastyczność oferowaną nabywcom po zawarciu umowy ramowej. Dlatego też obowiązek zgłaszania zagranicznych wkładów finansowych w ramach postępowań o udzielenie zamówienia przewidziany w niniejszym rozporządzeniu powinien dotyczyć jedynie postępowania poprzedzającego zawarcie umowy ramowej i nie powinien mieć zastosowania do zamówień udzielonych na podstawie umowy ramowej.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 1).

⁽⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65).

⁽⁸⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylająca dyrektywę 2004/17/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 243).

⁽⁹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania niektórych zamówień na roboty budowlane, dostawy i usługi przez instytucje lub podmioty zamawiające w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa i zmieniająca dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE (Dz.U. L 216 z 20.8.2009, s. 76).

- (43) Uwzględniając pilny charakter postępowań o udzielenie zamówienia prowadzonych zgodnie z art. 27 ust. 3 lub art. 28 ust. 6 dyrektywy 2014/24/UE lub z art. 45 ust. 3 dyrektywy 2014/25/UE, Komisja powinna dołożyć wszelkich starań, by postępowania takie zostały potraktowane priorytetowo podczas wstępnego przeglądu i postępowania szczegółowego, by móc tak szybko jak to możliwe doprowadzić do ich merytorycznego zakończenia. Powinno to mieć zastosowanie również do podobnych postępowań prowadzonych zgodnie z dyrektywą 2014/23/UE.
- (44) Z uwagi na specyfikę postępowań wieloetapowych o udzielenie zamówienia Komisja powinna rozpocząć wstępny przegląd na podstawie stosownych informacji udostępnionych w zgłoszeniu, które przedłożono we wniosku o dopuszczenie do udziału. W celu zapewnienia kompletności informacji i tempa postępowania należy przedłożyć zaktualizowane zgłoszenie wraz z ostateczną ofertą. Komisja powinna także mieć prawo do zwrócenia się o informacje dodatkowe zanim zostanie złożona ostateczna oferta.
- (45) Niniejsze rozporządzenie nie dotyczy dostępu wykonawców z państw trzecich do unijnego rynku zamówień publicznych. Ta kwestia jest objęta stosownymi przepisami prawa Unii i umowami międzynarodowymi.
- (46) Jeżeli zagraniczny wkład finansowy został zgłoszony w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia, ocena powinna ograniczać się do tego postępowania.
- (47) W stosownych przypadkach Komisja powinna dążyć do zapewnienia, aby do celów wypełniania zobowiązań dotyczących zamówień publicznych na podstawie niniejszego rozporządzenia wykorzystywano elektroniczne środki łączności.
- (48) Należy zapewnić przestrzeganie zasad regulujących zamówienia publiczne, w szczególności zasad proporcjonalności, niedyskryminacji, równego traktowania, przejrzystości i konkurencji, w odniesieniu do wszystkich wykonawców uczestniczących w danym postępowaniu o udzielenie zamówienia, niezależnie od postępowań wszczętych i toczących się na podstawie niniejszego rozporządzenia. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla dyrektyw 2014/23/UE, 2014/24/UE i 2014/25/UE w odniesieniu do mających zastosowanie obowiązków w dziedzinie prawa ochrony środowiska, prawa socjalnego i prawa pracy.
- (49) Instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające mogą postanowić o udzieleniu zamówienia w oddzielnych częściach, w szczególności zgodnie z art. 46 dyrektyw 2014/24/UE i art. 65 dyrektywy 2014/25/UE i z uwzględnieniem zakazu sztucznego podziału. Zagraniczne wkłady finansowe powinny być zgłaszane w przypadku oferentów ubiegających się o części zamówienia, których wartość przekracza mające zastosowanie progi.
- (50) Niniejsze rozporządzenie nie powinno wpływać na możliwość polegania przez wykonawców na zdolności innych podmiotów zgodnie z dyrektywami 2014/23/UE, 2014/24/UE i 2014/25/UE.
- (51) Niniejsze rozporządzenie nie powinno wpływać na przysługującą instytucjom zamawiającym lub podmiotom zamawiającym możliwość zażądania, aby wykonawcy uzupełnili, doprecyzowali lub skompletowali stosowne informacje lub dokumentację – jak przewidziano w dyrektywach 2014/23/UE, 2014/24/UE lub 2014/25/UE lub w krajowych przepisach wdrażających te dyrektywy – pod warunkiem że takie żądania zostaną złożone przy pełnym poszanowaniu zasad równego traktowania i przejrzystości.
- (52) Wśród nabywców publicznych istnieje silna tendencja do centralizowania zakupów w celu uzyskania korzyści skali i przyrostu wydajności. Takie centralne jednostki zakupujące stanowią instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające w rozumieniu dyrektyw 2009/81/WE, 2014/24/UE i 2014/25/UE. W związku z tym Komisja powinna mieć możliwość badania subsydiów zagranicznych w kontekście zamówień udzielanych przez takie instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające.

- (53) Subsydia zagraniczne umożliwiające wykonawcy złożenie niezasadnie korzystnej oferty w odniesieniu do danych robót budowlanych, dostaw lub usług, należy uznać za faktycznie lub potencjalnie wywołujące zakłócenie postępowania o udzielenie zamówienia. Zakłócenia te należy zatem oceniać na podstawie niewyczerpującego zestawu wskaźników. Wskaźniki powinny pozwolić na ustalenie, w jaki sposób dane subsydlum zagraniczne zakłóca konkurencję poprzez poprawę pozycji konkurencyjnej przedsiębiorstwa i umożliwienie mu złożenia niezasadnie korzystnej oferty. Wykonawcom należy zapewnić możliwość wykazania, że oferta nie jest niezasadnie korzystna, w tym poprzez przedstawienie elementów, o których mowa w art. 69 ust. 2 dyrektywy 2014/24/UE lub w art. 84 ust. 2 dyrektywy 2014/25/UE regulujących rażąco niskie oferty. Zakaz udzielenia zamówienia powinien mieć zastosowanie wyłącznie w przypadkach, gdy nie można uzasadnić korzystnego charakteru oferty korzystającej z subsydiów zagranicznych innymi czynnikami, oferta ta została wybrana, a przedsiębiorstwo składające ofertę nie zaproponowało zobowiązań uznanych za odpowiednie i wystarczające do całkowitego i skutecznego zaradzenia danemu zakłóceniu. Zgodnie z tym zakaz udzielenia zamówienia dotyczy konkretnego postępowania, w ramach którego złożono niezasadnie korzystną ofertę. Ustalenie przez Komisję, że dany wykonawca skorzystał z subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny umożliwiające mu złożenie niezasadnie korzystnej oferty, nie powinno być zatem uznawane za element prowadzący do wykluczenia na opcjonalnych podstawach wykluczenia określonych w art. 38 ust. 7 dyrektywy 2014/23/UE, art. 57 ust. 4 dyrektywy 2014/24/UE lub art. 80 dyrektywy 2014/25/UE w tym samym lub innym postępowaniu o udzielenie zamówienia prowadzonym zgodnie z tymi dyrektywami.
- (54) Niezasadnie korzystna oferta może także być następstwem przyznania subsydiów zagranicznych podwykonawcy lub dostawcy ze względu na wpływ tego subsydiów na konkurencyjność oferty złożonej instytucji zamawiającej lub podmiotowi zamawiającemu. Jednak w celu ograniczenia obciążeń administracyjnych zagraniczne wkłady finansowe powinny być zgłaszane wyłącznie przez głównych podwykonawców lub głównych dostawców, czyli tych, których produkty lub usługi dotyczą kluczowych elementów zamówienia lub przekraczają pewien procent wartości zamówienia. Elementy zamówienia można uznać za kluczowe w szczególności na podstawie specyficznego znaczenia danego elementu dla jakości oferty, w tym elementu takiego jak konkretna wiedza fachowa, technologia, wyspecjalizowany personel, patenty lub podobne korzyści dostępne podwykonawcy lub dostawcy, zwłaszcza w przypadku gdy od tych elementów zależy spełnienie większej części przynajmniej jednego z kryteriów kwalifikacji w postępowaniu o udzielenie zamówienia. Aby zapewnić stabilną podstawę faktyczną przeglądu, we wstępnym przeglądzie należy uwzględnić głównych podwykonawców i dostawców, którzy są już znani na etapie przedkładania pełnego zgłoszenia lub oświadczenia lub zaktualizowanego zgłoszenia lub oświadczenia w przypadku postępowań wieloetapowych. Niniejsze rozporządzenie nie powinno wpływać na przysługującą wykonawcom możliwość korzystania z nowych podwykonawców podczas realizacji swoich zamówień. W związku z tym zmiana podwykonawców i dostawców po przedłożeniu pełnego zgłoszenia lub oświadczenia lub zaktualizowanego zgłoszenia lub oświadczenia lub podczas realizacji zamówienia nie powinna tworzyć dodatkowych obowiązków zgłoszeniowych, ale Komisja powinna mieć możliwość rozpoczęcia przeglądu z urzędu, jeżeli uzyskała informację, także od państwa członkowskiego, osoby fizycznej lub prawnej lub od związku, że ci podwykonawcy i dostawcy mogli odnieść korzyść z subsydiów zagranicznych.
- (55) Zgodnie z dyrektywami dotyczącymi zamówień publicznych ofertę najkorzystniejszą ekonomicznie z punktu widzenia instytucji zamawiającej lub podmiotu zamawiającego powinno określać się na podstawie ceny lub kosztu, z wykorzystaniem podejścia opartego na efektywności kosztowej, takiego jak rachunek kosztów cyklu życia, i może ona obejmować najlepszą relację jakości do ceny, którą powinno się oszacować na podstawie kryteriów obejmujących aspekty jakościowe, środowiskowe lub społeczne związane z przedmiotem danego zamówienia.
- (56) W kontekście środków zaskarżenia dotyczących stosowania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do w szczególności do postępowań o udzielenie zamówienia sąd krajowy w rozumieniu art. 267 TFUE, który uznaje, że decyzja w danej kwestii jest niezbędna do wydania wyroku, jest uprawniony, a w przypadku przewidzianym w art. 267 TFUE zobowiązany, do zwrócenia się do Trybunału Sprawiedliwości z wnioskiem o orzeczenie w trybie prejudycjalnym w sprawie wykładni prawa Unii, w tym niniejszego rozporządzenia. Jednak w świetle utrwalonego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości taki sąd krajowy nie jest uprawniony do skierowania pytania w sprawie ważności decyzji Komisji na wniosek danego wykonawcy, który miał możliwość wniesienia skargi o unieważnienie wspomnianej decyzji, w szczególności jeżeli decyzja ta dotyczyła go bezpośrednio i indywidualnie, ale nie uczynił tego w terminie określonym w art. 263 TFUE.

- (57) Z uwagi na charakter mechanizmu przeglądu ex ante dotyczącego koncentracji i udzielania zamówień publicznych oraz konieczność zapewnienia pewności prawa w odniesieniu do tych konkretnych transakcji, ani koncentracja, ani postępowanie o udzielenie zamówienia, które zostały zgłoszone i ocenione zgodnie ze stosownymi procedurami, nie powinny być ponownie poddawane przeglądowi przez Komisję z jej własnej inicjatywy. Możliwe jest jednak, że wkłady finansowe, o których Komisja została poinformowana w drodze procedury zgłaszania, będą miały znaczenie niezależnie od tej koncentracji czy tego postępowania o udzielenie zamówienia.
- (58) Państwa członkowskie powinny skutecznie współpracować z Komisją podczas stosowania niniejszego rozporządzenia. Aby ułatwić taką współpracę, Komisja powinna mieć możliwość utworzenia mechanizmu współpracy.
- (59) W celu zgromadzenia informacji na temat subsydiów zagranicznych Komisja powinna mieć możliwość przeprowadzenia badania dotyczącego konkretnych sektorów gospodarki, konkretnych rodzajów działalności gospodarczej lub wykorzystania określonych zagranicznych instrumentów subsydyjnych. Komisja powinna mieć możliwość wykorzystywania informacji uzyskanych z takich badań rynku w celu dokonania przeglądu pewnych transakcji w ramach procedur przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.
- (60) W przypadku gdy Komisja podejrzewa istnienie powtarzających się subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny lub w przypadku gdy w wyniku kilku działań kontrolnych prowadzonych na podstawie niniejszego rozporządzenia stwierdzono przyznanie przez to samo państwo trzecie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny, Komisja powinna mieć możliwość nawiązania dialogu z tym państwem trzecim w celu zbadania możliwości doprowadzenia do wstrzymania lub zmiany subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny, w celu wyeliminowania ich zakłócających skutków na rynku wewnętrznym. W przypadku gdy umowa dwustronna między Unią a państwem trzecim przewiduje mechanizm konsultacji obejmujący zagraniczne subsydia zakłócające rynek wewnętrzny, które są objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia, można korzystać z tego mechanizmu konsultacji w celu ułatwienia dialogu z państwem trzecim. Dialog z państwem trzecim nie powinien uniemożliwić Komisji wszczęcia lub kontynuowania przeglądów na mocy niniejszego rozporządzenia. Komisja powinna stale informować Parlament Europejski i Radę o rozwoju danej sytuacji.
- (61) Ze względu na pewność prawa należy ograniczyć okres, w którym Komisja może zbadać subsydia zagraniczne, do 10 lat licząc od daty jego przyznania.
- (62) Z tych samych względów należy przewidzieć terminy przedawnienia obowiązujące przy nakładaniu grzywien lub okresowych kar pieniężnych oraz ich egzekwowaniu.
- (63) W interesie przejrzystości i pewności prawa właściwe jest, aby Komisja publikowała lub podawała do wiadomości publicznej, w stosownych przypadkach, w całości albo w formie skróconej, wszystkie decyzje, które przyjmuje na mocy niniejszego rozporządzenia.
- (64) Publikując swoje decyzje, Komisja powinna przestrzegać przepisów dotyczących tajemnicy zawodowej, w tym ochrony wszelkich informacji poufnych i tajemnic przedsiębiorstwa, zgodnie z art. 339 TFUE. Przetwarzanie danych osobowych do celów niniejszego rozporządzenia powinno być prowadzone zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725⁽¹⁰⁾ i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁽¹¹⁾, w zależności o tego, które z tych rozporządzeń ma zastosowanie do danego przetwarzania.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

- (65) W przypadkach gdy wydaje się, że informacje oznaczone przez przedsiębiorstwo jako poufne lub stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa nie są objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej, celowe jest wprowadzenie mechanizmu umożliwiającego Komisji podjęcie decyzji o tym, w jakim zakresie takie informacje można ujawnić. W decyzjach o odrzuceniu wniosku o uznanie informacji za poufną należy wskazać okres, po którego zakończeniu informacje zostaną ujawnione, tak aby respondent mógł skorzystać z dostępnej mu ochrony prawnej, w tym ze środków tymczasowych.
- (66) Przedsiębiorstwa objęte postępowaniem prowadzonym na mocy niniejszego rozporządzenia powinny mieć możliwość przedstawienia uwag co do podstaw, na których Komisja zamierza przyjąć decyzję, i powinny w związku z tym być upoważnione do dostępu do danej dokumentacji. Przy zapewnieniu przedsiębiorstwom objętym postępowaniem prawa do obrony konieczne jest zapewnienie ochrony tajemnic przedsiębiorstwa.
- (67) Jeżeli przekazujący informacje wyraża na to zgodę, Komisja powinna mieć możliwość wykorzystania informacji uzyskanych na mocy niniejszego rozporządzenia przy stosowaniu innych aktów prawnych Unii.
- (68) Państwa członkowskie i Komisja powinny podjąć wszelkie środki konieczne do zapewnienia ochrony informacji niejawnych, w szczególności zgodnie z Umową między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, zebranych w Radzie, w sprawie ochrony informacji niejawnych wymienianych w interesie Unii Europejskiej ⁽¹²⁾, decyzją Komisji (UE, Euratom) 2015/443 ⁽¹³⁾ oraz decyzją Komisji (UE, Euratom) 2015/444 ⁽¹⁴⁾.
- (69) Wdrażanie niniejszego rozporządzenia przez Unię powinno być zgodne z prawem Unii i porozumieniem WTO oraz być spójne z zobowiązaniami podjętymi w ramach innych umów handlowych i inwestycyjnych, których stronami są Unia lub państwa członkowskie. Niniejsze rozporządzenie powinno stanowić uzupełnienie dążeń Unii do ulepszenia wielostronnych zasad dotyczących subsydiów mających zakłócający charakter.
- (70) Ograniczenia swobód określone w art. 34, 49, 56 i 63 TFUE mogą być uzasadnione koniecznością uniknięcia nieuczciwej konkurencji, pod warunkiem że takie ograniczenia, podobnie jak inne ograniczenia podstawowych wolności, są zgodne z ogólnymi zasadami prawa Unii, takimi jak proporcjonalność i pewność prawa, oraz z prawami podstawowymi.
- (71) Jest możliwe, że wdrażanie niniejszego rozporządzenia pokrywa się z zasadami sektorowymi, w szczególności w dziedzinie transportu morskiego i lotniczego. Konieczne jest zatem wyjaśnienie związku między niniejszym rozporządzeniem a instrumentami sektorowymi odnoszącymi się do subsydiów zagranicznych, a mianowicie rozporządzeniem Rady (EWG) nr 4057/86 ⁽¹⁵⁾, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1035 ⁽¹⁶⁾ i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/712 ⁽¹⁷⁾.
- (72) Akty Komisji przyjmowane na podstawie niniejszego rozporządzenia podlegają kontroli Trybunału Sprawiedliwości zgodnie z art. 263 TFUE. Trybunał Sprawiedliwości powinien zgodnie z art. 261 TFUE otrzymać nieograniczone prawo orzekania w odniesieniu do decyzji, na mocy których Komisja nakłada grzywny lub okresowe kary pieniężne.

⁽¹²⁾ Umowa między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, zebranych w Radzie, w sprawie ochrony informacji niejawnych wymienianych w interesie Unii Europejskiej (Dz.U. C 202 z 8.7.2011, s. 13).

⁽¹³⁾ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/443 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie bezpieczeństwa w Komisji (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 41).

⁽¹⁴⁾ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/444 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 53).

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4057/86 z dnia 22 grudnia 1986 r. w sprawie nieuczciwych praktyk cenowych w transporcie morskim (Dz.U. L 378 z 31.12.1986, s. 14).

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1035 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed szkodliwymi praktykami cenowymi dotyczącymi statków (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/712 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie ochrony konkurencji w transporcie lotniczym oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 868/2004 (Dz.U. L 123 z 10.5.2019, s. 4).

- (73) Aby zwiększyć przewidywalność niniejszego rozporządzenia, Komisja powinna publikować i regularnie aktualizować wytyczne dotyczące: kryteriów pozwalających stwierdzić, że na rynku wewnętrznym istnieje zakłócenie wywołane subsydem zagranicznym, stosowania testu bilansującego, korzystania przez Komisję z uprawnienia do żądania uprzedniego zgłoszenia wszelkich koncentracji lub zagranicznych wkładów finansowych otrzymanych przez wykonawcę w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia oraz oceny zakłócenia postępowania o udzielenie zamówienia. Wydając takie wytyczne, Komisja powinna przeprowadzić stosowne konsultacje z zainteresowanymi stronami i państwami członkowskimi. Aby ułatwić wdrażanie niniejszego rozporządzenia na wczesnych etapach jego stosowania, Komisja powinna starać się podać do wiadomości publicznej wyjaśnienia dotyczące stosowania tych przepisów, zanim zostaną opublikowane wytyczne.
- (74) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze zgodnie z art. 291 TFUE. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽¹⁸⁾ i dotyczyć: decyzji kończących postępowania szczegółowe, nakładania środków tymczasowych, decyzji w sprawie koncentracji, których dokonano z naruszeniem obowiązku zgłoszeniowego lub z naruszeniem decyzji nakładającej zobowiązania lub decyzji zakazującej dokonania koncentracji lub zakazującej udzielenia zamówienia w postępowaniu o udzielenie zamówienia, odwołania niektórych decyzji, a także uprawnień wykonawczych odnoszących się do form, treści, szczegółów proceduralnych i powiązanych kwestii dotyczących wstępnego przeglądu i postępowania szczegółowego.
- (75) Komisja powinna mieć możliwość ustanowienia procedury uproszczonej, w ramach której będzie analizować niektóre koncentracje lub postępowania o udzielenie zamówienia, co do których wydaje się mniej prawdopodobne, iż spowodują one zakłócenia konkurencji na rynku wewnętrznym wywołane przez subsydia zagraniczne.
- (76) Aby zagwarantować równe warunki działania na rynku wewnętrznym również w perspektywie długoterminowej, z myślą o zapewnieniu odpowiedniego uwzględniania przypadków objętych postępowaniem, zarówno w drodze zgłoszeń, jak i z urzędu, a zarazem aby ograniczyć zbędne obciążenia administracyjne, należy przekazać Komisji uprawnienie do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do zmiany progów powodujących obowiązek zgłoszenia w odniesieniu do koncentracji oraz do postępowań o udzielenie zamówienia, a także skrócenia terminów przeprowadzania wstępnego przeglądu i postępowania szczegółowego w sprawie zgłoszonych koncentracji lub zgłoszonych wkładów finansowych w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia. Bez uszczerbku dla możliwości zmiany – w drodze wniosku ustawodawczego, w tym w kontekście przeglądu przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu – progów powodujących obowiązek zgłoszenia w odniesieniu do koncentracji oraz do postępowań o udzielenie zamówienia, progi te można zmienić jednokrotnie w drodze aktu delegowanego w okresie, na który niniejsze rozporządzenie powierza uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych. W odniesieniu do wkładów finansowych w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia uprawnienia do przyjmowania takiego aktu powinny być wykonywane w sposób uwzględniający interesy MŚP. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽¹⁹⁾. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji systematycznie biorą udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (77) W przypadku gdy koncentracja podlega zgłoszeniu na podstawie niniejszego rozporządzenia, wkłady finansowe na rzecz dowolnej ze stron koncentracji przyznane w ciągu trzech lat poprzedzających datę rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia powinny wchodzić w zakres stosowania niniejszego rozporządzenia. W kontekście postępowania o udzielenie zamówienia niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie również do wkładu finansowego przyznanego wykonawcy w ciągu trzech lat poprzedzających datę rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia,

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁽¹⁹⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ 1

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Celem niniejszego rozporządzenia jest przyczynienie się do właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez ustanowienie zharmonizowanych ram eliminowania zakłóceń wywołanych, bezpośrednio lub pośrednio, przez subsydia zagraniczne, z myślą o zapewnieniu równych warunków działania. W niniejszym rozporządzeniu określono zasady i procedury prowadzenia postępowań w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny oraz kompensowania takich zakłóceń. Zakłócenia takie mogą powstać w odniesieniu do każdego rodzaju działalności gospodarczej, a w szczególności w przypadku koncentracji i postępowań o udzielenie zamówienia.

2. Niniejsze rozporządzenie dotyczy subsydiów zagranicznych przyznanych przedsiębiorstwom prowadzącym działalność gospodarczą na rynku wewnętrznym, w tym przedsiębiorstwom publicznym, które są bezpośrednio lub pośrednio kontrolowane przez państwo. Między innymi, przedsiębiorstwo przejmujące kontrolę nad przedsiębiorstwem lub łączące się z przedsiębiorstwem mającym siedzibę w Unii lub przedsiębiorstwo uczestniczące w postępowaniu o udzielenie zamówienia w Unii uznaje się za przedsiębiorstwo prowadzące działalność gospodarczą na rynku wewnętrznym.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „przedsiębiorstwo” w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia oznacza „wykonawcę” zgodnie z definicją w art. 1 pkt 14 dyrektywy 2009/81/WE, art. 5 pkt 2 dyrektywy 2014/23/UE, art. 2 ust. 1 pkt 10 dyrektywy 2014/24/UE i art. 2 pkt 6 dyrektywy 2014/25/UE;
- 2) „zamówienie” w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia, o ile nie określono inaczej, oznacza „zamówienie publiczne” zgodnie z definicją w art. 2 ust. 1 pkt 5 dyrektywy 2014/24/UE, „zamówienie” zgodnie z definicją w art. 1 pkt 2 dyrektywy 2009/81/WE, „zamówienia na dostawy, roboty budowlane i usługi” zgodnie z definicją w art. 2 pkt 1 dyrektywy 2014/25/UE oraz „koncesję” zgodnie z definicją w art. 5 pkt 1 dyrektywy 2014/23/UE;
- 3) „postępowanie o udzielenie zamówienia” oznacza:
 - a) dowolny rodzaj postępowania o udzielenie zamówienia objęty dyrektywą 2014/24/UE lub dyrektywą 2014/25/UE w odniesieniu do udzielenia zamówienia na dostawy, roboty budowlane i usługi;
 - b) postępowanie o udzielenie koncesji na roboty budowlane lub na usługi objęte dyrektywą 2014/23/UE;
 - c) postępowanie o udzielenie zamówienia objętego zakresem stosowania dyrektywy 2009/81/WE, o ile nie zostało wyłączone przez państwa członkowskie na podstawie art. 346 TFUE;
 - d) postępowania o udzielenie zamówienia, o których mowa w art. 10 ust. 4 lit. a) dyrektywy 2014/23/UE, art. 9 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2014/24/UE lub art. 20 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2014/25/UE;
- 4) „instytucja zamawiająca” oznacza w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia instytucję zamawiającą zgodnie z definicją w art. 1 pkt 17 dyrektywy 2009/81/WE, art. 6 dyrektywy 2014/23/UE, art. 2 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2014/24/UE i art. 3 dyrektywy 2014/25/UE;

- 5) „podmiot zamawiający” oznacza w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia podmiot zamawiający zgodnie z definicją w art. 1 pkt 17 dyrektywy 2009/81/WE, art. 7 dyrektywy 2014/23/UE, art. 4 ust. 1 dyrektywy 2014/25/UE;
- 6) „postępowanie wieloetapowe” oznacza postępowanie o udzielenie zamówienia określone w art. 28–32 dyrektywy 2014/24/UE i w art. 46–52 dyrektywy 2014/25/UE, czyli albo procedurę ograniczoną, procedurę konkurencyjną z negocjacjami, procedurę negocjacyjną bez uprzedniej publikacji, dialog konkurencyjny lub partnerstwo innowacyjne albo podobną procedurę zgodnie z dyrektywą 2014/23/UE.

Artykuł 3

Istnienie subsydium zagranicznego

1. Do celów niniejszego rozporządzenia uznaje się, że subsydium zagraniczne istnieje w przypadku, gdy państwo trzecie wnosi, bezpośrednio lub pośrednio, wkład finansowy, który przynosi korzyść przedsiębiorstwu prowadzącemu działalność gospodarczą na rynku wewnętrznym i który jest ograniczony prawnie lub faktycznie do co najmniej jednego przedsiębiorstwa lub co najmniej jednej branży.
2. Do celów niniejszego rozporządzenia, wkład finansowy obejmuje między innymi:
 - a) przeniesienie funduszy lub zobowiązań, np. zastrzyki kapitałowe, dotacje, pożyczki, gwarancje kredytowe, zachęty podatkowe, kompensowanie strat z działalności operacyjnej, rekompensatę za obciążenia finansowe nałożone przez organy publiczne, umorzenie długu, zamianę długu na udziały w kapitale własnym lub zmianę harmonogramu spłat;
 - b) zrzeczenie się dochodów, które w przeciwnym razie są należne, np. zwolnienia z podatku lub przyznanie specjalnych lub wyłącznych praw bez otrzymania odpowiedniego wynagrodzenia; lub
 - c) dostawę towarów lub usług bądź zakup towarów lub usług.

Wkład finansowy przekazany przez państwo trzecie obejmuje wkład finansowy wniesiony przez:

- a) instytucje rządowe na szczeblu centralnym oraz organy publiczne na wszystkich pozostałych szczeblach;
- b) zagraniczny podmiot publiczny, którego działania można przypisać państwu trzeciemu, z uwzględnieniem takich elementów jak cechy danego podmiotu oraz środowisko prawne i gospodarcze przeważające w państwie, w którym podmiot ten prowadzi działalność, w tym rola rządu w gospodarce; lub
- c) podmiot prywatny, którego działania można przypisać państwu trzeciemu, z uwzględnieniem wszystkich stosownych okoliczności.

Artykuł 4

Zakłócenia na rynku wewnętrznym

1. Uznaje się, że zakłócenie na rynku wewnętrznym istnieje, w przypadku gdy subsydium zagraniczne może poprawić pozycję konkurencyjną danego przedsiębiorstwa na rynku wewnętrznym i gdy wskutek tego dane subsydium zagraniczne faktycznie lub potencjalnie negatywnie wpływa na konkurencję na rynku wewnętrznym. Zakłócenie na rynku wewnętrznym stwierdza się na podstawie wskaźników, wśród których mogą być w szczególności:
 - a) kwota subsydium zagranicznego;
 - b) charakter subsydium zagranicznego;
 - c) sytuacja przedsiębiorstwa, w tym jego wielkość oraz odnośne rynki lub sektory;
 - d) poziom i ewolucja działalności gospodarczej danego przedsiębiorstwa na rynku wewnętrznym;
 - e) cel i warunki związane z subsydium zagranicznym, a także jego wykorzystanie na rynku wewnętrznym.

2. Jeżeli całkowita kwota subsydium zagranicznego dla przedsiębiorstwa nie przekracza 4 mln EUR w ciągu dowolnego okresu trzech kolejnych lat uznaje się, że jest mało prawdopodobne, by to subsydium zagraniczne zakłócało rynek wewnętrzny.
3. Jeżeli całkowita kwota subsydium zagranicznego dla przedsiębiorstwa nie przekracza kwoty pomocy *de minimis* określonej w art. 3 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 na każde państwo trzecie w ciągu dowolnego okresu trzech kolejnych lat, nie uznaje się, że to subsydium zagraniczne zakłóca rynek wewnętrzny.
4. Można uznać, że subsydium zagraniczne nie zakłóca rynku wewnętrznego, o ile ma na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi.

Artykuł 5

Kategorie subsydiów zagranicznych, w przypadku których prawdopodobieństwo zakłócenia na rynku wewnętrznym jest najwyższe

1. Prawdopodobieństwo wystąpienia zakłóceń na rynku wewnętrznym jest najwyższe w przypadku subsydiów zagranicznych, które należą do którejkolwiek z poniższych kategorii:
 - a) subsydium zagraniczne przyznane przedsiębiorstwu znajdującemu się w trudnej sytuacji, czyli przedsiębiorstwu, które bez jakiegokolwiek subsydium prawdopodobnie zakończy działalność w krótkim lub średnim okresie, chyba że istnieje plan restrukturyzacji, który może doprowadzić do długoterminowej rentowności tego przedsiębiorstwa i taki plan obejmuje istotny wkład własny ze strony przedsiębiorstwa;
 - b) subsydium zagraniczne w formie nieograniczonej gwarancji na pokrycie długów lub należności przedsiębiorstwa, to jest bez ograniczeń co do kwoty lub czasu trwania takiej gwarancji;
 - c) środek finansowania eksportu niezgodny z Porozumieniem OECD w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych;
 - d) subsydium zagraniczne bezpośrednio ułatwiające koncentrację;
 - e) subsydium zagraniczne umożliwiające przedsiębiorstwu złożenie niezasadnie korzystnej oferty, na podstawie której przedsiębiorstwu temu mogłoby zostać udzielone dane zamówienie.
2. Przedsiębiorstwo objęte postępowaniem otrzymuje możliwość przekazania stosownych informacji na temat tego, czy którejkolwiek z wymienionych wyżej subsydiów zagranicznych, należących do jednej z kategorii określonych w ust. 1, nie zakłóca rynku wewnętrznego w szczególnych okolicznościach danej sprawy.

Artykuł 6

Test bilansujący

1. Na podstawie uzyskanych informacji Komisja może równoważyć negatywne skutki danego subsydium zagranicznego pod względem zakłócenia na rynku wewnętrznym, zgodnie z art. 4 i 5, z pozytywnymi skutkami dla rozwoju danej subsydiowanej działalności gospodarczej na rynku wewnętrznym, uwzględniając inne pozytywne skutki tego subsydium, takie jak szersze pozytywne skutki w odniesieniu do odpowiednich celów polityki, w szczególności celów Unii.
2. Podejmując decyzję o tym, czy nałożyć środki kompensacyjne lub czy zaakceptować zobowiązania, Komisja uwzględni ocenę na podstawie ust. 1, a także charakter i poziom tych środków kompensacyjnych lub zobowiązań.

Artykuł 7

Zobowiązania i środki kompensacyjne

1. Komisja może nałożyć środki kompensacyjne, aby zaradzić zakłóceniu na rynku wewnętrznym faktycznie lub potencjalnie wywołanemu przez subsydium zagraniczne, chyba że na podstawie ust. 2 zaakceptowała zobowiązania zaproponowane przez przedsiębiorstwo objęte postępowaniem.

2. Komisja może zaakceptować zobowiązania zaproponowane przez przedsiębiorstwo objęte postępowaniem, w przypadku gdy takie zobowiązania całkowicie i skutecznie zaradzą zakłóceniom na rynku wewnętrznym. Akceptując takie zobowiązania, Komisja nadaje im moc wiążącą dla przedsiębiorstwa objętego postępowaniem w decyzji nakładającej zobowiązania zgodnie z art. 11 ust. 3. W uzasadnionych przypadkach spełnianie przez przedsiębiorstwo uzgodnionych zobowiązań jest monitorowane.
3. Zobowiązania lub środki kompensacyjne są proporcjonalne i muszą całkowicie i skutecznie zaradzić rzeczywistemu lub potencjalnemu zakłóceniu na rynku wewnętrznym wywołanemu przez subsydia zagraniczne.
4. Zobowiązania lub środki kompensacyjne mogą polegać między innymi na:
- zaproponowaniu dostępu na sprawiedliwych, rozsądnych i niedyskryminujących warunkach do infrastruktury, w tym obiektów badawczych, zdolności produkcyjnych lub infrastruktury kluczowej, które zostały nabyte lub są wspierane za pomocą subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny, chyba że taki dostęp jest już zapewniony ustawodawstwem unijnym;
 - zmniejszeniu mocy produkcyjnych lub obecności na rynku, w tym przez tymczasowe ograniczenie działalności handlowej;
 - zaniechaniu niektórych inwestycji;
 - udzielaniu licencji na sprawiedliwych, rozsądnych i niedyskryminujących warunkach na aktywa nabyte lub rozwijane za pomocą subsydiów zagranicznych;
 - publikacji wyników w zakresie badań i rozwoju;
 - zbyciu niektórych aktywów;
 - zażądaniu od przedsiębiorstw, aby rozwiązały daną koncentrację;
 - zwrocie subsydium zagranicznego, z uwzględnieniem odpowiedniej stopy procentowej obliczonej zgodnie z metodą określoną w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 794/2004 ⁽²⁰⁾;
 - zobowiązaniu danych przedsiębiorstw do dostosowania ich struktury zarządzania.
5. W stosownych przypadkach Komisja nakłada wymogi w zakresie sprawozdawczości i przejrzystości, w tym wymogi dotyczące okresowej sprawozdawczości w odniesieniu do wdrażania zobowiązań i środków kompensacyjnych wymienionych w ust. 4.
6. W przypadku gdy przedsiębiorstwo objęte postępowaniem proponuje zwrot subsydium zagranicznego z uwzględnieniem odpowiedniej stopy procentowej, Komisja akceptuje taki zwrot jako zobowiązanie, wyłącznie wówczas gdy może stwierdzić, że zwrot ten jest przejrzysty, weryfikowalny i skuteczny, jednocześnie biorąc pod uwagę ryzyko obejścia środków.

Artykuł 8

Informacje na temat przyszłych koncentracji i postępowań o udzielenie zamówienia

W decyzjach przyjętych na podstawie art. 11, 25 i 31 i gdy jest to uzasadnione, proporcjonalne i konieczne, przedsiębiorstwo objęte postępowaniem może zostać zobowiązane do informowania Komisji przez określony okres o swoim udziale w koncentracjach lub postępowaniach o udzielenie zamówienia. Wymaganie to pozostaje bez uszczerbku dla obowiązków zgłoszeniowych zgodnie z art. 21 i 29.

⁽²⁰⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. L 140 z 30.4.2004, s. 1).

ROZDZIAŁ 2

PRZEGLĄD Z URZĘDU I OGÓLNE PRZEPISY DOTYCZĄCE PRZEGLĄDU SUBSYDIÓW ZAGRANICZNYCH

Artykuł 9

Przeгляд z urzędu dotyczący subsydiów zagranicznych

1. Komisja może z własnej inicjatywy badać informacje z dowolnych źródeł, w tym państw członkowskich, osoby fizycznej lub prawnej lub związku, dotyczące domniemanych subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny.
2. Przeglądy z urzędu dotyczące postępowań o udzielenie zamówienia ograniczają się do udzielonych zamówień.

Skutkiem takich przeglądów nie może być anulowanie decyzji dotyczącej udzielenia zamówienia ani zakończenia obowiązywania zamówienia.

Artykuł 10

Wstępny przegląd

1. W przypadku gdy Komisja uzna, że informacje, o których mowa w art. 9, wskazują na możliwość występowania subsydium zagranicznego zakłócającego rynek wewnętrzny, dąży ona do uzyskania wszelkich informacji, które uzna za niezbędne do przeprowadzenia wstępnej oceny, czy badany wkład finansowy stanowi subsydium zagraniczne i czy zakłóca on rynek wewnętrzny. W tym celu Komisja może w szczególności:

- a) zażądać informacji zgodnie z art. 13; oraz
- b) przeprowadzić kontrole w Unii i poza nią zgodnie z art. 14 lub 15.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie powiadomiło Komisję o planowanym lub wszczętym odpowiednim postępowaniu krajowym, Komisja informuje to państwo członkowskie o rozpoczęciu wstępnego przeglądu. W szczególności Komisja informuje o rozpoczęciu wstępnego przeglądu te państwa członkowskie, które powiadomiły ją o postępowaniu krajowym na podstawie rozporządzenia (UE) 2019/452. Jeżeli wstępny przegląd wszczęto w odniesieniu do postępowania o udzielenie zamówienia, Komisja informuje również daną instytucję zamawiającą lub dany podmiot zamawiający.

3. W przypadku gdy na podstawie wstępnego przeglądu Komisja ma wystarczające przesłanki świadczące o tym, że danemu przedsiębiorstwu przyznano subsydium zagraniczne, które zakłóca rynek wewnętrzny, wówczas:

- a) przyjmuje decyzję o wszczęciu postępowania szczegółowego (zwaną dalej „decyzją o wszczęciu postępowania szczegółowego”), w której podsumowuje stosowne aspekty faktyczne i prawne oraz uwzględnia wstępną ocenę istnienia subsydium zagranicznego oraz faktycznego lub potencjalnego zakłócenia na rynku wewnętrznym;
- b) powiadamia przedsiębiorstwo objęte postępowaniem;
- c) powiadamia państwa członkowskie i – jeżeli postępowanie szczegółowe wszczęto w odniesieniu do postępowania o udzielenie zamówienia – daną instytucję zamawiającą lub dany podmiot zamawiający; oraz
- d) publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ogłoszenie, w którym zaprasza do składania opinii na piśmie w wyznaczonym przez Komisję terminie.

4. W przypadku gdy w toku wstępnego przeglądu Komisja stwierdzi, że nie ma wystarczających przesłanek do wszczęcia postępowania szczegółowego, ponieważ subsydium zagraniczne nie istnieje albo ponieważ nie ma wystarczających przesłanek świadczących o faktycznym lub potencjalnym zakłóceniu na rynku wewnętrznym, Komisja zamyka wstępny przegląd, powiadamia przedsiębiorstwo objęte postępowaniem i państwa członkowskie, które zostały powiadomione na podstawie ust. 2, oraz daną instytucję zamawiającą lub dany podmiot zamawiający, jeżeli wstępny przegląd rozpoczęto w odniesieniu do postępowania o udzielenie zamówienia.

Artykuł 11

Postępowanie szczegółowe

1. W toku postępowania szczegółowego Komisja przeprowadza dalszą ocenę subsydium zagranicznego, które wskazano w decyzji o wszczęciu postępowania szczegółowego, oraz dąży do uzyskania wszelkich informacji, które uzna za niezbędne zgodnie z art. 13, 14 i 15.
2. W przypadku gdy Komisja ustali na podstawie art. 4–6, że dane subsydium zagraniczne zakłóca rynek wewnętrzny może przyjąć akt wykonawczy w formie decyzji nakładającej środki kompensacyjne (zwany dalej „decyzją nakładającą środki kompensacyjne”). Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 48 ust. 2.
3. W przypadku gdy Komisja ustali na podstawie art. 4–6, że dane subsydium zagraniczne zakłóca rynek wewnętrzny oraz gdy przedsiębiorstwo objęte postępowaniem zaproponuje zobowiązania, które Komisja uzna za odpowiednie i właściwe, aby całkowicie i skutecznie zaradzić zakłóceniu, Komisja może przyjąć akt wykonawczy w formie decyzji (zwany dalej „decyzją nakładającą zobowiązania”), aby nadać tym zobowiązaniom wiążący charakter dla przedsiębiorstwa. Decyzję akceptującą zwrot subsydium zagranicznego zgodnie z art. 7 ust. 6 uznaje się za decyzję nakładającą zobowiązania. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 48 ust. 2.
4. Komisja przyjmuje akt wykonawczy w formie decyzji o niezgłaszaniu sprzeciwu (zwany dalej „decyzją o niezgłaszaniu sprzeciwu”), w przypadku gdy stwierdzi, że:
 - a) wstępna ocena przedstawiona w decyzji Komisji o wszczęciu postępowania szczegółowego nie została potwierdzona; lub
 - b) pozytywne skutki w rozumieniu art. 6 przeważają nad zakłóceniem na rynku wewnętrznym.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 48 ust. 2.

5. Komisja dokłada wszelkich starań, aby, o ile to możliwe, przyjąć decyzję w terminie 18 miesięcy od rozpoczęcia postępowania szczegółowego.

Artykuł 12

Środki tymczasowe

1. Aby utrzymać konkurencję na rynku wewnętrznym i zapobiec nieodwracalnej szkodzi, Komisja może przyjąć akt wykonawczy w formie decyzji nakazującej zastosowanie środków tymczasowych, w przypadku gdy:
 - a) istnieją wystarczające przesłanki wskazujące, że wkład finansowy stanowi subsydium zagraniczne i zakłóca rynek wewnętrzny; oraz
 - b) istnieje ryzyko wystąpienia poważnej i nieodwracalnej szkody dla konkurencji na rynku wewnętrznym.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 48 ust. 2.

2. Środki tymczasowe mogą w szczególności, ale nie wyłącznie, obejmować środki wymienione w art. 7 ust. 4 lit. a), c) i d). Środków tymczasowych nie można stosować w odniesieniu do postępowań o udzielenie zamówienia.
3. Środki tymczasowe stosuje się albo przez określony okres, który może zostać przedłużony, o ile jest to konieczne i stosowne, albo aż do przyjęcia ostatecznej decyzji.

Artykuł 13

Wnioski o przekazanie informacji

1. Aby wykonać zadania powierzone jej przez niniejsze rozporządzenie, Komisja może zażądać przekazania informacji zgodnie z niniejszym artykułem.

2. Komisja może zażądać od przedsiębiorstwa objętego postępowaniem przekazania wszelkich niezbędnych informacji, w tym informacji dotyczących jego oferty w postępowaniu o udzielenie zamówienia.
3. Komisja może zażądać przekazania takich informacji również od innych przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw, w tym informacji dotyczących ich ofert w postępowaniu o udzielenie zamówienia, z należytym uwzględnieniem zasady proporcjonalności.
4. We wniosku o przekazanie informacji na podstawie ust. 2 lub 3:
 - a) określa się podstawę prawną i cel wniosku, wskazuje, jakie informacje są wymagane, oraz wyznacza odpowiedni termin, w którym informacje należy przekazać;
 - b) zamieszcza się oświadczenie, że jeżeli przekazane informacje są niepoprawne, niepełne lub wprowadzające w błąd, istnieje możliwość nałożenia grzywnien lub okresowych kar pieniężnych przewidzianych w art. 17;
 - c) zamieszcza się oświadczenie, że zgodnie z art. 16 brak współpracy umożliwi Komisji podjęcie decyzji na podstawie dostępnych jej faktów.
5. Na wniosek Komisji państwa członkowskie przekazują jej wszelkie informacje niezbędne do wykonania zadań powierzonych jej przez niniejsze rozporządzenie. Ust. 4 lit. a) stosuje się odpowiednio.
6. Komisja może zażądać przekazania wszelkich niezbędnych informacji także od państwa trzeciego. Ust. 4 lit. a) i c) stosuje się odpowiednio.
7. Komisja może przesłuchać osobę fizyczną lub prawną, która wyrazi na to zgodę, w celu zgromadzenia informacji dotyczących przedmiotu postępowania. W przypadku gdy przesłuchanie nie jest prowadzone w pomieszczeniach Komisji, przez telefon ani za pomocą innych środków elektronicznych, Komisja przed przesłuchaniem:
 - a) powiadamia państwo członkowskie, na którego terytorium ma odbyć się przesłuchanie; lub
 - b) uzyskuje zgodę państwa trzeciego, na którego terytorium ma odbyć się przesłuchanie.

Artykuł 14

Kontrole w Unii

1. Aby wykonać zadania powierzone jej przez niniejsze rozporządzenie, Komisja może prowadzić wszelkie konieczne kontrole przedsiębiorstw i związków przedsiębiorstw.
2. W przypadku gdy Komisja przystępuje do takiej kontroli, urzędnicy upoważnieni przez Komisję do prowadzenia kontroli są uprawnieni do:
 - a) wstępu do pomieszczeń, na teren i do środków transportu przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw;
 - b) badania ksiąg i innych rejestrów związanych z działalnością gospodarczą, niezależnie od tego, na jakim nośniku są one przechowywane, oraz do dostępu do informacji, którymi dysponuje podmiot objęty kontrolą, oraz do sporządzania lub żądania kopii lub wyciągów z tych ksiąg lub rejestrów;
 - c) zadawania pytań przedstawicielom lub członkom personelu przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw w celu uzyskania wyjaśnień co do faktów lub dokumentów dotyczących przedmiotu i celu kontroli oraz do rejestrowania odpowiedzi;
 - d) pieczętowania pomieszczeń przedsiębiorstwa i ksiąg lub rejestrów na czas i w zakresie koniecznym do przeprowadzenia kontroli.

3. Przedsiębiorstwo lub związek przedsiębiorstw poddają się kontroli nakazanej przez Komisję w drodze decyzji. Urzędnicy i inne towarzyszące osoby upoważnione przez Komisję do prowadzenia kontroli wykonują swoje uprawnienia po okazaniu decyzji Komisji, w której:

- a) określono przedmiot i cel kontroli;
- b) zamieszczono oświadczenie, że zgodnie z art. 16 brak współpracy umożliwi Komisji podjęcie decyzji na podstawie dostępnych jej faktów;
- c) jest mowa o możliwości nałożenia grzywnien lub okresowych kar pieniężnych przewidzianych w art. 17; oraz
- d) poinformowano o prawie do zwrócenia się do Trybunału Sprawiedliwości o kontrolę legalności przedmiotowej decyzji na podstawie art. 263 TFUE.

4. Komisja z odpowiednim wyprzedzeniem przed kontrolą powiadamia państwo członkowskie, na którego terytorium ma zostać przeprowadzona kontrola, o kontroli oraz o dacie jej rozpoczęcia.

5. Urzędnicy i inne osoby upoważnione lub wyznaczone przez państwo członkowskie, na którego terytorium ma zostać przeprowadzona kontrola, na wniosek państwa członkowskiego lub Komisji aktywnie pomagają urzędnikom i innym towarzyszącym osobom upoważnionym przez Komisję. W tym celu przysługują im uprawnienia określone w ust. 2.

6. W przypadku gdy urzędnicy lub inne towarzyszące osoby upoważnione przez Komisję stwierdzą, że przedsiębiorstwo lub związek przedsiębiorstw sprzeciwiają się kontroli w rozumieniu niniejszego artykułu, państwo członkowskie, na którego terytorium odbywa się kontrola, udziela im koniecznej pomocy i w stosownych przypadkach występuje o pomoc policji lub równorzędnego organu egzekwowania prawa, aby umożliwić tym osobom przeprowadzenie kontroli. Jeżeli pomoc przewidziana w niniejszym ustępie wymaga zezwolenia ze strony organu sądowego zgodnie z przepisami krajowymi, występuje się o wydanie takiego zezwolenia. O wydanie takiego zezwolenia można również wystąpić zapobiegawczo.

7. Na wniosek Komisji państwo członkowskie przeprowadza na swoim terytorium kontrole lub inne czynności wyjaśniające przewidziane w prawie krajowym w celu ustalenia, czy istnieje subsydlum zagraniczne zakłócające rynek wewnętrzny.

Artykuł 15

Kontrole poza Unią

Aby wykonać zadania powierzone jej przez niniejsze rozporządzenie, Komisja może prowadzić kontrole na terytorium państwa trzeciego, pod warunkiem że rząd tego państwa trzeciego został oficjalnie powiadomiony i nie zgłasza sprzeciwu co do kontroli. Komisja może także zwrócić się do przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw o zgodę na kontrolę. Art. 14 ust. 1, ust. 2 i ust. 3 lit. a) i b) stosuje się odpowiednio.

Artykuł 16

Brak współpracy

1. Komisja może podjąć decyzję zgodnie z art. 10, 11, art. 25 ust. 3 lit. c) lub art. 31 ust. 2, na podstawie dostępnych faktów, jeżeli przedsiębiorstwo objęte postępowaniem lub państwo trzecie, które przyznało subsydlum zagraniczne:

- a) w odpowiedzi na wniosek o przekazanie informacji złożony na podstawie art. 13 przekazują niepełne, niepoprawne lub wprowadzające w błąd informacje;
- b) nie przekazały żądanych informacji w terminie wyznaczonym przez Komisję;
- c) odmawiają poddania się kontroli Komisji w Unii lub poza Unią nakazanej na podstawie art. 14 lub 15; lub
- d) w inny sposób utrudniają przeprowadzenie wstępnego przeglądu lub postępowania szczegółowego.

2. W przypadku gdy przedsiębiorstwo lub związek przedsiębiorstw, państwo członkowskie lub państwo trzecie przekazały Komisji niepoprawne lub wprowadzające w błąd informacje, informacje te nie są brane pod uwagę.
3. W przypadku gdy przedsiębiorstwo, w tym przedsiębiorstwo publiczne, które jest bezpośrednio lub pośrednio kontrolowane przez państwo, nie przekazało informacji niezbędnych do ustalenia, czy dany wkład finansowy stanowi dla niego korzyść, można uznać, że przedsiębiorstwo to otrzymało taką korzyść.
4. Wynik postępowania ustalony na podstawie dostępnych informacji może być mniej korzystny dla przedsiębiorstwa niż w przypadku, gdyby to przedsiębiorstwo współpracowało.

Artykuł 17

Grzywny i okresowe kary pieniężne

1. Komisja może w drodze decyzji nałożyć grzywny lub okresowe kary pieniężne, w przypadku gdy przedsiębiorstwo lub związek przedsiębiorstw celowo lub przez zaniedbanie:
 - a) w odpowiedzi na wniosek o udzielenie informacji na podstawie art. 13 przekazują niepoprawne, niepełne lub wprowadzające w błąd informacje lub nie przekazują informacji w wyznaczonym terminie;
 - b) podczas kontroli przeprowadzanej na podstawie art. 14 przedstawiają wymagane księgi lub inne rejestry związane z działalnością gospodarczą w niekompletnej formie;
 - c) w odpowiedzi na pytanie zadane na podstawie art. 14 ust. 2 lit. c):
 - (i) udzielają niepoprawnej lub wprowadzającej w błąd odpowiedzi;
 - (ii) nie skorygowały w wyznaczonym przez Komisję terminie niepoprawnej, niepełnej lub wprowadzającej w błąd odpowiedzi udzielonej przez pracownika; lub
 - (iii) nie udzieliły odpowiedzi lub odmawiają udzielenia pełnej odpowiedzi dotyczącej faktów związanych z przedmiotem i celem kontroli nakazanej w decyzji przyjętej na podstawie art. 14 ust. 3;
 - d) odmawiają poddania się kontrolom nakazanym na podstawie art. 14 lub zerwały opieczutowania umieszczone zgodnie z art. 14 ust. 2 lit. d); lub
 - e) nie spełniły warunków dotyczących dostępu do danej dokumentacji lub warunków ujawniania informacji nałożonych przez Komisję na podstawie art. 42 ust. 4.
2. Grzywny nałożone na podstawie ust. 1 nie mogą przekraczać 1 % łącznego obrotu danego przedsiębiorstwa lub danego związku przedsiębiorstw w poprzedzającym roku obrotowym.
3. Okresowe kary pieniężne nałożone na podstawie ust. 1 nie mogą przekraczać 5 % średniego łącznego dziennego obrotu danego przedsiębiorstwa lub danego związku przedsiębiorstw w poprzedzającym roku obrotowym za każdy dzień roboczy spóźnienia i są naliczane od daty ustalonej w decyzji do czasu przedstawienia pełnych i poprawnych informacji, o których przekazanie zwróciła się Komisja, lub do czasu poddania się kontroli przez dane przedsiębiorstwo lub dany związek przedsiębiorstw.
4. Przed przyjęciem decyzji zgodnie z ust. 1 lit. a) Komisja wyznaczy ostateczny termin dwóch tygodni na otrzymanie brakujących informacji od danego przedsiębiorstwa lub danego związku przedsiębiorstw.
5. W przypadku gdy przedsiębiorstwo nie zastosuje się do decyzji nakładającej zobowiązania przewidzianej w art. 11 ust. 3, decyzji nakładającej zastosowanie środków tymczasowych przewidzianej w art. 12 lub decyzji nakładającej środki kompensacyjne przewidzianej w art. 11 ust. 2, Komisja może w drodze decyzji nałożyć:
 - a) grzywny nieprzekraczające 10 % łącznego obrotu danego przedsiębiorstwa w poprzedzającym roku obrotowym; lub
 - b) okresowe kary pieniężne nieprzekraczające 5 % średniego łącznego dziennego obrotu danego przedsiębiorstwa w poprzedzającym roku obrotowym za każdy dzień niezastosowania się do decyzji, licząc od dnia przyjęcia przez Komisję decyzji nakładającej takie kary pieniężne do czasu stwierdzenia przez Komisję, że dane przedsiębiorstwo stosuje się do decyzji.

Komisja może także nałożyć takie grzywny lub okresowe kary pieniężne, w przypadku gdy dane przedsiębiorstwo nie zastosuje się do decyzji przyjętej na podstawie art. 11, 25 lub 31, która zobowiązuje je do poinformowania Komisji, na podstawie art. 8, o jego przyszłym udziale w koncentracjach lub postępowaniach o udzielenie zamówienia.

6. Ustalając kwotę grzywny lub okresowej kary pieniężnej, Komisja bierze pod uwagę charakter, wagę i czas trwania naruszenia, z należyтым uwzględnieniem zasad proporcjonalności i stosowności.

7. W przypadku gdy dane przedsiębiorstwo lub dany związek przedsiębiorstw spełniły obowiązek, którego wykonanie miała zapewnić okresowa kara pieniężna, Komisja może obniżyć ostateczną kwotę okresowej kary pieniężnej w stosunku do kwoty wynikającej z pierwotnej decyzji nakładającej okresowe kary pieniężne.

Artykuł 18

Cofnięcie decyzji

1. Komisja może cofnąć decyzję przyjętą na podstawie art. 11 ust. 2, 3 lub 4, art. 25 ust. 3 i art. 31 ust. 1, 2 lub 3 i przyjmując nowy akt wykonawczy w formie decyzji w dowolnym z poniższych przypadków:

- a) gdy przedsiębiorstwo, do którego skierowana była pierwotna decyzja, postępuje wbrew nałożonym zobowiązaniom lub środkom kompensacyjnym;
- b) pierwotna decyzja została podjęta na podstawie niepełnych, niepoprawnych lub wprowadzających w błąd informacji;
- c) zobowiązania lub środki kompensacyjne są nieskuteczne.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 48 ust. 2.

2. Cofnięcie decyzji i przyjęcie nowej decyzji przez Komisję na podstawie ust. 1 nie wpływa na decyzję instytucji zamawiającej lub podmiotu zamawiającego o udzieleniu zamówienia. Nie wpływa to także na zamówienie już udzielone w następstwie takiej decyzji o udzieleniu.

ROZDZIAŁ 3

KONCENTRACJE

Artykuł 19

Zakłócenia na rynku wewnętrznym wywołane przez subsydia zagraniczne w kontekście koncentracji

W przypadku koncentracji ocena, czy subsydlum zagraniczne zakłóca rynek wewnętrzny w rozumieniu art. 4 lub 5, ogranicza się do danej koncentracji. W ocenie tej uwzględnione zostają wyłącznie subsydia zagraniczne przyznane w ciągu trzech lat poprzedzających zawarcie umowy, ogłoszenie publicznej oferty lub nabycie pakietu kontrolnego.

Artykuł 20

Koncentracja oraz progi powodujące obowiązek zgłoszenia

1. Do celów niniejszego rozporządzenia uznaje się, że koncentracja występuje w przypadku, gdy trwała zmiana kontroli wynika z jednego z poniższych działań:

- a) łączenia się co najmniej dwóch wcześniej samodzielnych przedsiębiorstw lub części przedsiębiorstw;
- b) przejęcia, przez co najmniej jedną osobę już kontrolującą co najmniej jedno przedsiębiorstwo albo przez co najmniej jedno przedsiębiorstwo, bezpośredniej lub pośredniej kontroli nad całym co najmniej jednym przedsiębiorstwem lub jego częścią, czy to w drodze zakupu papierów wartościowych lub aktywów czy w drodze umowy lub w jakikolwiek inny sposób.

2. Utworzenie spółki joint venture pełniącej w sposób trwały wszystkie funkcje samodzielnego podmiotu gospodarczego stanowi koncentrację w rozumieniu ust. 1.

3. Do celów niniejszego rozporządzenia uznaje się, że „koncentracja podlegająca zgłoszeniu” występuje wtedy, gdy w przypadku koncentracji:

- a) co najmniej jedno z łączących się przedsiębiorstw, przejmowanych przedsiębiorstw lub spółek joint venture ma siedzibę w Unii i generuje w Unii łączny obrót w wysokości co najmniej 500 mln EUR; oraz
- b) następujące przedsiębiorstwa otrzymały razem od państw trzecich łączny wkład finansowy w wysokości ponad 50 mln EUR w ciągu trzech lat poprzedzających zawarcie umowy, ogłoszenie publicznej oferty lub nabycie pakietu kontrolnego:
 - (i) w przypadku przejęcia – nabywca lub nabywcy i przejmowany przedsiębiorca;
 - (ii) w przypadku połączenia – łączące się przedsiębiorstwa;
 - (iii) w przypadku wspólnego przedsiębiorstwa – przedsiębiorstwa tworzące spółkę joint venture oraz ta spółka joint venture.

4. Uznaje się, że koncentracja nie występuje, w przypadku gdy:

- a) instytucje kredytowe lub inne instytucje finansowe, bądź też firmy ubezpieczeniowe, których normalna działalność obejmuje transakcje i obrót papierami wartościowymi, prowadzone na własny rachunek lub na rachunek innych, czasowo posiadają papiery wartościowe nabyte w przedsiębiorstwie w celu ich odsprzedaży, pod warunkiem że nie wykonują one praw głosu w stosunku do tych papierów wartościowych w celu określenia zachowania konkurencyjnego tego przedsiębiorstwa lub pod warunkiem że wykonują te prawa wyłącznie w celu przygotowania zbycia całości lub części tego przedsiębiorstwa lub jego aktywów, bądź zbycia tych papierów wartościowych oraz pod warunkiem że takie zbycie następuje w ciągu jednego roku od daty nabycia;
- b) kontrolę przejmuje osoba upoważniona przez organy publiczne zgodnie z prawem państwa członkowskiego dotyczącym likwidacji, upadłości, niewypłacalności, umorzenia długów, postępowania układowego lub analogicznych postępowań;
- c) operacje, o których mowa w ust. 1 lit. b), są przeprowadzane przez finansowe jednostki holdingowe zgodnie z definicją w art. 2 pkt 15 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE⁽²¹⁾, pod warunkiem że prawa głosu są wykonywane w stosunku do udziałów kapitałowych, w szczególności w odniesieniu do mianowania członków organów zarządzających i nadzorczych w przedsiębiorstwach, w których finansowe jednostki holdingowe mają udziały kapitałowe, tylko w celu utrzymania pełnej wartości tych inwestycji i nie w celu bezpośredniego lub pośredniego określenia zachowań konkurencyjnych tych przedsiębiorstw.

Okres jednego roku, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a), może zostać wydłużony przez Komisję działającą na wniosek, w przypadku gdy dane instytucje lub firmy mogą udowodnić, że zbycie nie było racjonalnie możliwe w ciągu tego okresu.

5. Podstawę kontroli stanowią prawa, umowy lub inne środki, które oddzielnie bądź wspólnie i z uwzględnieniem okoliczności faktycznych lub prawnych, dają możliwość wywierania decydującego wpływu na przedsiębiorstwo, w szczególności przez:

- a) własność lub prawo użytkowania wszystkich lub części aktywów przedsiębiorstwa;
- b) prawa lub umowy przyznające decydujący wpływ na skład, głosowanie lub decyzje organów przedsiębiorstwa.

⁽²¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).

6. Kontrolę przejmują osoby lub przedsiębiorstwa, które:
 - a) są posiadaczami praw lub podmiotami uprawnionymi do nich na podstawie odpowiednich umów; lub
 - b) nie będąc posiadaczami takich praw, ani podmiotami uprawnionymi do nich na podstawie odpowiednich umów, mają uprawnienia do wykonywania wynikających z nich praw.

Artykuł 21

Uprzednie zgłoszenie koncentracji

1. Koncentracje podlegające zgłoszeniu zgłasza się Komisji przed ich dokonaniem i po zawarciu umowy, ogłoszeniu publicznej oferty lub przejęciu pakietu kontrolnego.
2. Przedmiotowe przedsiębiorstwa mogą również dokonać zgłoszenia proponowanej koncentracji, gdy wykażą Komisji szczerą intencję zawarcia umowy lub, w przypadku publicznej oferty, gdy podały do publicznej wiadomości zamiar złożenia takiej oferty, pod warunkiem że zamierzona umowa lub oferta doprowadziłyby do koncentracji podlegającej zgłoszeniu zgodnie z ust. 1.
3. Koncentracja polegająca na połączeniu w rozumieniu art. 20 ust. 1 lit. a) lub na przejęciu wspólnej kontroli w rozumieniu art. 20 ust. 1 lit. b) zgłaszana jest wspólnie przez strony uczestniczące w połączeniu lub przez strony przejmujące wspólną kontrolę, w zależności od przypadku. We wszystkich innych przypadkach zgłoszenie jest dokonywane przez osobę lub przedsiębiorstwo przejmujące kontrolę nad całością lub częścią co najmniej jednego przedsiębiorstwa.
4. Jeżeli dane przedsiębiorstwa nie wywiążą się z obowiązku zgłoszenia, Komisja może poddać koncentrację podlegającą zgłoszeniu przeglądowi na podstawie niniejszego rozporządzenia, wzywając do zgłoszenia koncentracji. W takiej sytuacji Komisja nie jest związana terminami, o których mowa w art. 24 ust. 1 i 4.
5. Komisja może wezwać do uprzedniego zgłoszenia dowolnej koncentracji, która nie jest koncentracją podlegającą zgłoszeniu w rozumieniu art. 20, w dowolnym momencie przed jej dokonaniem, w przypadku gdy Komisja podejrzewa, że danym przedsiębiorstwom w okresie trzech lat poprzedzających koncentrację mogły zostać przyznane subsydia zagraiczne. Do celów niniejszego rozporządzenia taką koncentrację uznaje się za koncentrację podlegającą zgłoszeniu.

Artykuł 22

Obliczanie obrotu

1. Łączny obrót obejmuje kwoty uzyskane przez dane przedsiębiorstwa w poprzednim roku obrotowym ze sprzedaży produktów i świadczenia usług składających się na normalną działalność tych przedsiębiorstw po odliczeniu rabatów związanych ze sprzedażą, podatku od wartości dodanej i innych podatków bezpośrednio związanych z obrotem. Łączny obrót danego przedsiębiorstwa nie obejmuje sprzedaży produktów ani świadczenia usług pomiędzy przedsiębiorstwami, o których mowa w ust. 4.

Obrót w Unii obejmuje produkty sprzedawane i usługi świadczone przedsiębiorstwom lub konsumentom w Unii.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, w przypadku gdy koncentracja polega na przejęciu części co najmniej jednego przedsiębiorstwa, niezależnie od tego, czy części te stanowią podmiot prawny, bierze się pod uwagę, w odniesieniu do sprzedawcy lub sprzedawców, wyłącznie obrót przypadający na części będące przedmiotem koncentracji.

Jednak dwie transakcje lub więcej transakcji w rozumieniu akapitu pierwszego niniejszego ustępu, które mają miejsce na przestrzeni dwóch lat między tymi samymi osobami lub przedsiębiorstwami, traktuje się jako jedną i tę samą koncentrację zachodzącą w dniu ostatniej transakcji.

3. Zamiast obrotu stosuje się:
- a) w przypadku instytucji kredytowych oraz innych instytucji finansowych – sumę wymienionych niżej pozycji dochodów określonych w dyrektywie Rady 86/635/EWG ⁽²²⁾, po odliczeniu podatku od wartości dodanej (VAT) i innych podatków bezpośrednio związanych z tymi pozycjami, w stosownych przypadkach:
 - (i) dochód z odsetek i podobne dochody;
 - (ii) dochód z papierów wartościowych:
 - dochód z akcji i innych papierów wartościowych o zmiennej stopie dochodu,
 - dochód z udziałów kapitałowych,
 - dochód z udziałów w przedsiębiorstwach powiązanych;
 - (iii) przychody z tytułu prowizji;
 - (iv) zysk netto z operacji finansowych;
 - (v) inne przychody operacyjne;
 - b) w przypadku zakładów ubezpieczeń – wartość składek przypisanych brutto, która obejmuje wszystkie kwoty otrzymane i należne z tytułu umów ubezpieczeniowych zawartych przez zakłady ubezpieczeń lub w ich imieniu, łącznie z wydatkami na składki reasekuracyjne i po odliczeniu podatków i opłat parafiskalnych lub obciążeń naliczanych od indywidualnych składek lub od całkowitej wielkości składek.

Do celów lit. a), w przypadku instytucji kredytowej lub instytucji finansowej obrót w Unii obejmuje pozycje dochodu, zgodnie z definicją podaną w tej literze, wypracowane przez oddział lub filię tej instytucji utworzone w Unii.

Do celów lit. b), w przypadku zakładu ubezpieczeń obrót w Unii obejmuje składki brutto otrzymane od rezydentów Unii.

4. Bez uszczerbku dla ust. 2, łączny obrót danego przedsiębiorstwa oblicza się, sumując odpowiednie wielkości obrotu:
- a) danego przedsiębiorstwa;
 - b) przedsiębiorstw, w których dane przedsiębiorstwo, pośrednio lub bezpośrednio:
 - (i) posiada więcej niż połowę kapitału lub aktywów;
 - (ii) jest uprawnione do wykonywania ponad połowy praw głosu;
 - (iii) jest uprawnione do mianowania więcej niż połowy członków rady nadzorczej, rady dyrektorów lub organów upoważnionych do reprezentacji prawnej tych przedsiębiorstw; lub
 - (iv) ma prawo do zarządzania sprawami tych przedsiębiorstw;
 - c) przedsiębiorstw, które posiadają w danym przedsiębiorstwie prawa lub uprawnienia, o których mowa w lit. b);
 - d) przedsiębiorstw, w których przedsiębiorstwo, o którym mowa w lit. c), posiada prawa lub uprawnienia, o których mowa w lit. b);
 - e) przedsiębiorstw, w których co najmniej dwa przedsiębiorstwa, o których mowa w lit. a)–d), posiadają wspólnie prawa lub uprawnienia, o których mowa w lit. b).

⁽²²⁾ Dyrektywa Rady 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych (Dz.U. L 372 z 31.12.1986, s. 1).

5. W przypadku gdy dane przedsiębiorstwa wspólnie posiadają prawa lub uprawnienia, o których mowa w ust. 4 lit. b), przy obliczaniu łącznego obrotu danych przedsiębiorstw:

- a) uwzględnia się obrót wynikający ze sprzedaży produktów i świadczenia usług między wspólnym przedsiębiorstwem i przedsiębiorstwem trzecim, a obrót ten rozdziela się równo między dane przedsiębiorstwa;
- b) nie uwzględnia się obrotu wynikającego ze sprzedaży produktów lub świadczenia usług między wspólnym przedsiębiorstwem i każdym z danych przedsiębiorstw lub innym przedsiębiorstwem powiązanim z którymś z nich, jak określono w ust. 4 lit. b)–e).

Artykuł 23

Agregacja wkładów finansowych

Łączny wkład finansowy na rzecz danego przedsiębiorstwa oblicza się, sumując odpowiednie wkłady finansowe przekazane przez państwa trzecie wszystkim przedsiębiorstwom, o których mowa w art. 22 ust. 2 i 22 ust. 4 lit. a)–e).

Artykuł 24

Zawieszenie koncentracji i terminy

1. Koncentracji podlegającej zgłoszeniu nie można dokonać przed jej zgłoszeniem.

Ponadto, gdy Komisja:

- a) otrzymuje pełne zgłoszenie, koncentracji nie można dokonać przez okres 25 dni roboczych od dnia otrzymania zgłoszenia;
- b) wszczyna postępowanie szczegółowe nie później niż 25 dni roboczych po otrzymaniu pełnego zgłoszenia, koncentracji nie można dokonać przez okres 90 dni roboczych od dnia rozpoczęcia postępowania szczegółowego. Okres ten ulega wydłużeniu o 15 dni roboczych, w przypadku gdy dane przedsiębiorstwa proponują zobowiązania zgodnie z art. 7 w celu zaradzenia zakłóceniu na rynku wewnętrznym;
- c) przyjęła decyzję na mocy art. 25 ust. 3 lit. a) lub b), koncentracji można dokonać po przyjęciu tej decyzji.

Okres, o którym mowa w lit. a) i b), rozpoczyna się w następnym dniu roboczym po otrzymaniu pełnego zgłoszenia lub przyjęciu stosownej decyzji przez Komisję.

2. Ust. 1 nie stanowi przeszkody w realizacji publicznej oferty lub serii transakcji w obrocie papierami wartościowymi, łącznie z tymi wymiennymi na inne papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na rynku takim jak giełda papierów wartościowych, dzięki czemu kontrola jest przejmowana od różnych sprzedających, pod warunkiem że:

- a) koncentracja została niezwłocznie zgłoszona Komisji na podstawie art. 21; oraz
- b) nabywca nie wykonuje praw głosu związanych z papierami wartościowymi, o których mowa, lub robi to wyłącznie dla utrzymania pełnej wartości swych inwestycji na podstawie odstępstwa udzielonego przez Komisję zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu.

3. Komisja może, na wniosek, udzielić odstępstwa od zobowiązań określonych w ust. 1 lub 2. We wniosku o udzielenie odstępstwa umieszcza się jego uzasadnienie. Przy podejmowaniu decyzji w sprawie wniosku Komisja bierze pod uwagę w szczególności skutki zawieszenia dla co najmniej jednego z przedsiębiorstw uczestniczących w koncentracji lub dla strony trzeciej, a także wynikające z koncentracji ryzyko zakłócenia na rynku wewnętrznym. Takiego odstępstwa można udzielić pod pewnymi warunkami i po wypełnieniu pewnych zobowiązań, aby zapewnić brak zakłóceń na rynku wewnętrznym. O odstępstwo można się ubiegać i może ono zostać udzielone w dowolnym momencie przed zgłoszeniem albo po przeprowadzeniu transakcji.

4. Terminy przewidziane w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu ulegają przedłużeniu, jeżeli dane przedsiębiorstwa złożą odpowiedni wniosek nie później niż 15 dni roboczych od dnia rozpoczęcia postępowania szczegółowego na podstawie art. 10. Przedsiębiorstwa te mogą złożyć tylko jeden taki wniosek.

Za zgodą danych przedsiębiorstw Komisja może przedłużyć terminy przewidziane w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu w dowolnym momencie po rozpoczęciu postępowania szczegółowego.

Całkowity czas przedłużenia lub przedłużeń terminów na podstawie niniejszego ustępu nie może przekroczyć 20 dni roboczych.

5. Komisja może wyjątkowo zawiesić bieg terminów przewidzianych w ust. 1, w przypadku gdy przedsiębiorstwa nie przekazały jej pełnych informacji, których wymagała na podstawie art. 13, lub odmówiły poddania się kontroli nakazanej w decyzji przyjętej na podstawie art. 14.

6. Komisja może przyjąć decyzję na podstawie art. 25 ust. 3, nie będąc związaną terminami, o których mowa w ust. 1 i 4 niniejszego artykułu, w przypadku gdy:

- a) stwierdzi, że koncentracji dokonano z naruszeniem zobowiązań związanych z decyzją przyjętą zgodnie z art. 25 ust. 3 lit. a); lub
- b) decyzję cofnięto na podstawie art. 25 ust. 1.

7. Transakcja przeprowadzona z naruszeniem ust. 1 zostaje uznana za ważną dopiero po przyjęciu decyzji na podstawie art. 25 ust. 3.

8. Niniejszy artykuł nie wpływa na ważność transakcji w obrocie papierami wartościowymi, łącznie z tymi wymiennymi na inne papiery wartościowe, dopuszczonymi do obrotu na rynku takim jak giełda papierów wartościowych, chyba że kupujący i sprzedający wiedzieli lub powinni byli wiedzieć, że transakcji dokonano z naruszeniem ust. 1.

Artykuł 25

Przepisy proceduralne mające zastosowanie do wstępnego przeglądu oraz postępowania szczegółowego w sprawie zgłoszonych koncentracji

1. Art. 10, art. 11 ust. 1, 3 i 4, art. 12–16 i 18 mają zastosowanie do zgłoszonych koncentracji.

2. Zgodnie z art. 10 ust. 3 Komisja może wszcząć postępowanie szczegółowe nie później niż 25 dni roboczych po otrzymaniu pełnego zgłoszenia.

3. Po przeprowadzeniu postępowania szczegółowego Komisja przyjmuje akt wykonawczy w formie jednej z następujących decyzji:

- a) decyzji nakładającej zobowiązania na podstawie art. 11 ust. 3;
- b) decyzji o niezgłaszaniu sprzeciwu na podstawie art. 11 ust. 4; lub
- c) decyzji zakazującej koncentracji, w przypadku gdy Komisja stwierdzi, że subsydium zagraniczne zakłóca rynek wewnętrzny zgodnie z art. 4–6.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 48 ust. 2.

4. Decyzje podjęte na podstawie ust. 3 przyjmuje się w terminie 90 dni roboczych od dnia rozpoczęcia postępowania szczegółowego, który to termin w indywidualnych przypadkach można przedłużyć na podstawie art. 24 ust. 1 lit. b), ust. 4 i 5. Jeżeli Komisja nie przyjmie decyzji w tym terminie, dane przedsiębiorstwa mogą dokonać koncentracji.

5. W każdym z wniosków o przekazanie informacji skierowanym do przedsiębiorstwa Komisja określa, czy terminy zostaną zawieszane na podstawie art. 24 ust. 5, jeżeli przedsiębiorstwo nie przekaze pełnych informacji w wyznaczonym terminie.

6. W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że dokonano już koncentracji podlegającej zgłoszeniu na podstawie art. 21 ust. 1 lub zgłoszonej na wniosek Komisji na podstawie art. 21 ust. 5 i że subsydia zagraniczne w tej koncentracji zakłócają rynek wewnętrzny w rozumieniu art. 4, 5 i 6, może ona przyjąć jeden z następujących środków:

- a) zażądać od danych przedsiębiorstw rozwiązania koncentracji, w szczególności poprzez rozwiązanie łączenia lub zbycie wszystkich przejętych udziałów lub aktywów, w celu przywrócenia stanu sprzed dokonania koncentracji; lub w przypadku gdy takie przywrócenie nie jest możliwe poprzez rozwiązanie koncentracji – poprzez inne środki odpowiednie dla przywrócenia takiego stanu w jak największym stopniu;
- b) nakazać wprowadzenie innych stosownych środków mających na celu zapewnienie, aby dane przedsiębiorstwa rozwiązały koncentrację lub podjęły inne środki w celu przywrócenia stanu wcześniejszego zgodnie z decyzją Komisji.

Komisja może wprowadzić środki, o których mowa w lit. a) i b) niniejszego ustępu, w drodze decyzji przyjętej na podstawie ust. 3 lit. c) niniejszego artykułu albo w drodze osobnej decyzji.

Komisja może w drodze decyzji przyjąć akt wykonawczy w formie decyzji w sprawie dowolnego ze środków, o których mowa w lit. a) lub b) niniejszego ustępu, w przypadku gdy stwierdzi, że koncentracji dokonano z naruszeniem decyzji przyjętej na podstawie ust. 3 lit. a) niniejszego artykułu, w której stwierdzono, że w przypadku braku zobowiązań koncentracja spełniłaby kryterium określone w ust. 3 lit. c) niniejszego artykułu.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 48 ust. 2.

7. Komisja może też przyjąć akt wykonawczy w formie decyzji nakazującej zastosowanie środków tymczasowych, o których mowa w art. 12, w przypadku gdy:

- a) dokonano koncentracji z naruszeniem art. 21;
- b) dokonano koncentracji z naruszeniem decyzji nakładającej zobowiązania na podstawie ust. 3 lit. a) niniejszego artykułu.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 48 ust. 2.

Artykuł 26

Grzywny i okresowe kary pieniężne mające zastosowanie do koncentracji

1. Komisja może nakładać grzywny lub okresowe kary pieniężne określone w art. 17.

2. Komisja może również w drodze decyzji nałożyć na dane przedsiębiorstwa grzywny nieprzekraczające 1 % ich łącznego obrotu w poprzedzającym roku obrotowym, w przypadku gdy celowo lub przez zaniechanie przekazały one w zgłoszeniu na podstawie art. 21, lub w jego uzupełnieniu, niepoprawne lub wprowadzające w błąd informacje.

3. Komisja może również w drodze decyzji nałożyć na dane przedsiębiorstwa grzywny nieprzekraczające 10 % ich łącznego obrotu w poprzedzającym roku obrotowym, w przypadku gdy przedsiębiorstwa te celowo lub przez zaniechanie:

- a) nie zgłosiły koncentracji podlegającej zgłoszeniu na podstawie art. 21 przed jej dokonaniem, chyba że zostały one wyraźnie do tego upoważnione na podstawie art. 24;
- b) dokonały zgłoszonej koncentracji z naruszeniem art. 24;
- c) dokonały zgłoszonej koncentracji zakazanej zgodnie z art. 25 ust. 3 lit. c);
- d) obeszły lub próbowały obejść wymogi dotyczące zgłaszania, o których mowa w art. 39 ust. 1.

ROZDZIAŁ 4

POSTĘPOWANIA O UDZIELENIE ZAMÓWIENIA

Artykuł 27

Subsydia zagraniczne zakłócające rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia

Za subsydia zagraniczne, które wywołują lub mogą wywołać zakłócenia w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia, uznaje się subsydia zagraniczne umożliwiające wykonawcy złożenie niezasadnie korzystnej oferty na roboty budowlane, dostawy lub usługi. Ocena na podstawie art. 4, czy na rynku wewnętrznym istnieje zakłócenie i czy dana oferta na roboty budowlane, dostawy lub usługi jest niezasadnie korzystna, ogranicza się do danego postępowania o udzielenie zamówienia. W ocenie uwzględnia się wyłącznie subsydia zagraniczne przyznane w ciągu trzech lat poprzedzających zgłoszenie.

Artykuł 28

Progi powodujące obowiązek zgłoszenia w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia

1. Do celów niniejszego rozporządzenia uznaje się, że w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia zagraniczny wkład finansowy podlegający zgłoszeniu występuje w przypadku gdy:
 - a) szacunkowa wartość tego zamówienia lub umowy ramowej bez VAT, obliczona zgodnie z przepisami art. 8 dyrektywy 2014/23/UE, art. 5 dyrektywy 2014/24/UE i art. 16 dyrektywy 2014/25/UE, lub konkretnego zamówienia udzielanego w ramach dynamicznego systemu zakupów jest równa 250 mln EUR lub wyższa; oraz
 - b) wykonawca, w tym jego spółki zależne bez autonomii handlowej, jego spółki holdingowe, oraz, w stosownych przypadkach, jego główni podwykonawcy i dostawcy uczestniczący w tej samej ofercie w postępowaniu o udzielenie zamówienia otrzymali w ciągu trzech lat poprzedzających zgłoszenie lub, w stosownych przypadkach, zaktualizowane zgłoszenie łączne wkłady finansowe równe 4 mln EUR lub wyższe na każde państwo trzecie.
2. W przypadku gdy instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający postanawiają podzielić dane zamówienie na części, uznaje się, że podlegający zgłoszeniu zagraniczny wkład finansowy w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia występuje w przypadku, gdy szacunkowa wartość zamówienia bez VAT przekracza próg określony w ust. 1 lit. a), a wartość danej części lub łączna wartość wszystkich części, o które ubiega się oferent, jest równa 125 mln EUR lub wyższa i zagraniczny wkład finansowy jest równy progowi określonemu w ust. 1 lit. b) lub wyższy.
3. Procedury udzielania zamówień wchodzące w zakres dyrektywy 2009/81/WE nie są objęte niniejszym rozdziałem.
4. Postępowania o udzielenie zamówienia przewidziane w art. 32 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2014/24/UE i art. 50 lit. d) dyrektywy 2014/25/UE są objęte przepisami rozdziału 2 niniejszego rozporządzenia i są wyłączone z zakresu stosowania rozdziału 4 niniejszego rozporządzenia.
5. Na zasadzie odstępstwa od art. 29 ust. 1 w przypadku gdy roboty budowlane, dostawy lub usługi mogą zostać zrealizowane wyłącznie przez określonego wykonawcę zgodnie z art. 31 ust. 4 dyrektywy 2014/23/UE, art. 32 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2014/24/UE i art. 50 lit. c) dyrektywy 2014/25/UE, a szacunkowa wartość zamówienia jest równa wartości określonej w ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu lub wyższa niż ta wartość, wykonawcy składający ofertę lub wnioski o dopuszczenie do udziału informują Komisję o wszystkich zagranicznych wkładach finansowych, jeżeli spełniony jest warunek określony w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu. Bez uszczerbku dla możliwości wszczęcia przeglądu na podstawie rozdziału 2 niniejszego rozporządzenia przekazania takich informacji nie uznaje się za zgłoszenie i nie podlega ono postępowaniom prowadzonym na podstawie niniejszego rozdziału.

6. Instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający informują w ogłoszeniu o zamówieniu lub, w przypadku postępowania bez uprzedniej publikacji, w dokumentach zamówienia, że wykonawcy objęci są obowiązkiem zgłoszeniowym określonym w art. 29. Jednak brak takiej informacji jest bez uszczerbku dla stosowania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do zamówień wchodzących w zakres jego stosowania.

Artykuł 29

Uprzednie zgłoszenie lub oświadczenie o zagranicznych wkładach finansowych w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia

1. Jeżeli warunki zgłoszenia zagranicznych wkładów przewidziane w art. 28 ust. 1 i 2 są spełnione, wykonawcy uczestniczący w postępowaniu o udzielenie zamówienia powiadamiają instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający o wszystkich zagranicznych wkładach finansowych określonych w art. 28 ust. 1 lit. b). We wszystkich innych przypadkach wykonawcy wymieniają w oświadczeniu wszystkie otrzymane zagraniczne wkłady finansowe i potwierdzają, że otrzymane zagraniczne wkłady finansowe nie podlegają zgłoszeniu zgodnie z art. 28 ust. 1 lit. b). W procedurze otwartej zgłoszenie lub oświadczenie przedkłada się wyłącznie raz, w momencie złożenia oferty. W postępowaniu wieloetapowym zgłoszenie lub oświadczenie przedkłada się dwukrotnie: najpierw z wnioskiem o dopuszczenie do udziału, a potem jako zaktualizowane zgłoszenie lub zaktualizowane oświadczenie wraz ze złożoną ofertą lub ostateczną ofertą.

2. Jak tylko zgłoszenie lub oświadczenie zostaną przedłożone, instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający niezwłocznie przekazują je Komisji.

3. W przypadku gdy we wniosku o dopuszczenie do udziału lub w ofercie brakuje zgłoszenia lub oświadczenia, instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający mogą zwrócić się do danych wykonawców o przedłożenie stosownego dokumentu w terminie 10 dni roboczych. Oferty lub wnioski o dopuszczenie do udziału, które są przekazywane przez wykonawców objętych obowiązkami określonymi w niniejszym artykule, a którym nie towarzyszy zgłoszenie ani oświadczenie przedłożone zgodnie z ust. 1, mimo wniosku instytucji zamawiającej lub podmiotu zamawiającego złożonego zgodnie z niniejszym ustępem, są uznawane za nieprawidłowe i zostają odrzucone przez instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający. Instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający informują Komisję o takim odrzuceniu.

4. Komisja bez zbędnej zwłoki bada treść otrzymanego zgłoszenia. W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że zgłoszenie jest niepełne, informuje o tym instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający oraz danego wykonawcę i żąda, aby wykonawca uzupełnił treść zgłoszenia w terminie 10 dni roboczych. W przypadku gdy zgłoszenie towarzyszące ofercie lub wnioskowi o dopuszczenie do udziału pozostaje niepełne mimo wniosku złożonego przez Komisję zgodnie z niniejszym ustępem, Komisja przyjmuje decyzję, w której ogłasza, że oferta jest nieprawidłowa. W decyzji tej Komisja zwraca się także do instytucji zamawiającej lub podmiotu zamawiającego o przyjęcie decyzji odrzucającej taką nieprawidłową ofertę lub wniosek o dopuszczenie do udziału.

5. Obowiązek zgłaszania zagranicznych wkładów finansowych wynikający z niniejszego artykułu ma zastosowanie do wykonawców, grup wykonawców, o których mowa w art. 26 ust. 2 dyrektywy 2014/23/UE, art. 19 ust. 2 dyrektywy 2014/24/UE oraz art. 37 ust. 2 dyrektywy 2014/25/UE, a także głównych podwykonawców i głównych dostawców, którzy są znani na etapie składania pełnego zgłoszenia lub oświadczenia lub pełnego zaktualizowanego zgłoszenia lub oświadczenia. Do celów niniejszego rozporządzenia podwykonawcę lub dostawcę uznaje się za głównego, w przypadku gdy jego uczestnictwo zapewnia kluczowe elementy realizacji zamówienia, oraz w każdym przypadku, gdy udział ekonomiczny jego wkładu przekracza 20 % wartości złożonej oferty.

6. W imieniu grup wykonawców, głównych podwykonawców i głównych dostawców, główny wykonawca w rozumieniu dyrektyw 2014/24/UE i 2014/25/UE lub główny koncesjonariusz w rozumieniu dyrektywy 2014/23/UE zapewniają przedłożenie zgłoszenia lub oświadczenia. Do celów art. 33 główny wykonawca lub główny koncesjonariusz są odpowiedzialni wyłącznie za prawdziwość danych związanych z ich własnymi zagranicznymi wkładami finansowymi.

7. W przypadku gdy podczas analizowania ofert instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający podejrzewają istnienie subsydiów zagranicznych, mimo iż zostało przedłożone oświadczenie, niezwłocznie informują o takich podejrzaniach Komisję. Bez uszczerbku dla określonych w dyrektywach 2014/24/UE i 2014/25/UE uprawnień instytucji zamawiających lub podmiotów zamawiających, w celu przeanalizowania, czy dana oferta jest rażąco tania, instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający nie dokonują oceny, czy dana oferta jest rażąco tania, w przypadku gdy taka ocena byłaby wszczęta wyłącznie na podstawie podejrzeń wskazujących na możliwe istnienie subsydiów zagranicznych. W przypadku gdy Komisja stwierdza, że dana oferta nie jest niezasadnie korzystna w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, powiadamia o tym odpowiednią instytucję zamawiającą lub odpowiedni podmiot zamawiający. Inne osoby prawne lub fizyczne mogą zgłaszać Komisji informacje dotyczące subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny i mogą informować o podejrzaniach, że prawdopodobnie przedłożono fałszywe oświadczenie.

8. Bez uszczerbku dla przysługującej Komisji możliwości rozpoczęcia procedury z urzędu, w przypadku gdy Komisja podejrzewa, że dany wykonawca mógł skorzystać z subsydiów zagranicznych w ciągu trzech lat poprzedzających złożenie oferty lub wniosku o dopuszczenie do udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia, może ona przed udzieleniem zamówienia zażądać zgłoszenia zagranicznych wkładów finansowych przekazanych temu wykonawcy przez państwa trzecie w ramach postępowania o udzielenie zamówienia, które nie podlega zgłoszeniu na podstawie art. 28 ust. 1 ani nie wchodzi w zakres stosowania art. 30 ust. 4. Jeżeli Komisja zażąda zgłoszenia takiego wkładu finansowego, jest on uznawany za zagraniczny wkład finansowy podlegający zgłoszeniu w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia i podlega przepisom rozdziału 4.

Artykuł 30

Przepisy proceduralne mające zastosowanie do wstępnego przeglądu oraz postępowania szczegółowego w sprawie zgłoszonych wkładów finansowych w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia

1. Art. 10, art. 11 ust. 1, 3 i 4, art. 13, 14, 15, 16, 18 i 23 mają zastosowanie do zgłoszonych wkładów finansowych w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia.
2. Komisja przeprowadza wstępny przegląd nie później niż 20 dni roboczych po otrzymaniu pełnego zgłoszenia. W należycie uzasadnionych przypadkach Komisja może jednokrotnie przedłużyć ten termin o 10 dni roboczych.
3. Komisja podejmuje decyzję, czy wszcząć postępowanie szczegółowe w terminie wyznaczonym na przeprowadzenie wstępnego przeglądu i niezwłocznie informuje danego wykonawcę oraz instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający.
4. W przypadku gdy Komisja zamknęła wstępny przegląd bez przyjęcia decyzji i otrzymuje nowe informacje pozwalające jej podejrzewać, że przedłożone zgłoszenie lub oświadczenie były niepełne, lub w przypadku gdy takie zgłoszenie lub oświadczenie nie zostały przekazane Komisji, może ona zażądać dodatkowych informacji zgodnie z art. 29 ust. 4. Komisja może ponownie otworzyć wstępny przegląd na podstawie tych nowych informacji. W przypadku gdy wstępny przegląd zostaje wszczęty na podstawie niniejszego rozdziału i bez uszczerbku dla możliwości wszczęcia, w razie konieczności, wstępnego przeglądu na podstawie rozdziału 2, punkt początkowy do celów określenia okresu realizacji wstępnego przeglądu przypada w momencie otrzymania przez Komisję nowego zgłoszenia lub oświadczenia.
5. Komisja może przyjąć decyzję zamykającą postępowanie szczegółowe nie później niż 110 dni roboczych od daty otrzymania pełnego zgłoszenia. Okres ten może zostać przedłużony jednokrotnie o 20 dni roboczych po konsultacji z instytucją zamawiającą lub podmiotem zamawiającym w należycie uzasadnionych wyjątkowych przypadkach, w tym w przypadku postępowań, o których mowa w ust. 6, lub w przypadkach, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. a) i b).
6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2, w przypadku gdy postępowanie o udzielenie zamówienia jest postępowaniem wieloetapowym, Komisja bada pełne zgłoszenie przedłożone wraz z wnioskiem o dopuszczenie do udziału w ciągu 20 dni roboczych od daty otrzymania tego zgłoszenia, nie zamykając wstępnego przeglądu ani nie przyjmując decyzji o rozpoczęciu postępowania szczegółowego. Po upływie 20 dni roboczych wstępny przegląd zostaje zawieszony do czasu złożenia ostatecznej oferty lub oferty w przypadku procedury ograniczonej. Po złożeniu oferty lub ostatecznej oferty zawierających

pełne zaktualizowane zgłoszenie wstępny przegląd zostaje wznowiony i Komisja ma 20 dni roboczych na jego sfinalizowanie z uwzględnieniem dodatkowych informacji. Komisja przyjmuje decyzję zamykającą ewentualne późniejsze postępowanie szczegółowe w ciągu 90 dni roboczych od daty przedłożenia pełnego zaktualizowanego zgłoszenia.

Artykuł 31

Decyzje Komisji

1. W przypadku gdy Komisja, po przeprowadzeniu postępowania szczegółowego, stwierdzi, że wykonawca korzysta z subsydium zagranicznego, które zakłóca rynek wewnętrzny w rozumieniu art. 4, 5 i 6, oraz gdy dany wykonawca proponuje zobowiązania, które całkowicie i skutecznie zaradzają zakłóceniom na rynku wewnętrznym, przyjmuje akt wykonawczy w formie decyzji nakładającej zobowiązania na podstawie art. 11 ust. 3. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 48 ust. 2.
2. W przypadku gdy dany wykonawca nie proponuje zobowiązań lub gdy Komisja uznaje, że zobowiązania, o których mowa w ust. 1, nie są ani odpowiednie ani wystarczające do całkowitego i skutecznego zaradzenia zakłóceniom, Komisja przyjmuje akt wykonawczy w formie decyzji zakazującej udzielenia zamówienia danemu wykonawcy (zwany dalej „decyzja zakazująca udzielenia zamówienia”). Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 48 ust. 2. W następstwie tej decyzji instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający odrzucają ofertę.
3. W przypadku gdy Komisja po przeprowadzeniu postępowania szczegółowego nie stwierdzi, że dany wykonawca korzysta z subsydium zagranicznego, które zakłóca rynek wewnętrzny, przyjmuje akt wykonawczy w formie decyzji na podstawie art. 11 ust. 4. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 48 ust. 2.
4. W wyniku oceny przeprowadzonej na podstawie art. 6 nie wprowadza się zmian do złożonych przez wykonawcę oferty lub ostatecznej oferty, które są niezgodne z prawem Unii.

Artykuł 32

Oceny w ramach postępowań o udzielenie zamówienia obejmujące zgłoszenie i zawieszenie udzielenia zamówienia

1. Podczas wstępnego przeglądu i postępowania szczegółowego wszystkie kroki proceduralne w postępowaniu o udzielenie zamówienia mogą być kontynuowane, z wyjątkiem udzielenia zamówienia.
2. Jeżeli na podstawie art. 30 ust. 3 Komisja przyjmuje decyzję o rozpoczęciu postępowania szczegółowego, zamówienie nie zostaje udzielone wykonawcy przedkładającemu zgłoszenie na podstawie art. 29, dopóki Komisja nie podejmie decyzji na podstawie art. 31 ust. 3 lub dopóki nie upłyną terminy określone w art. 30 ust. 5 lub 6. Jeżeli Komisja nie przyjmie decyzji w mającym zastosowanie terminie, zamówienie może zostać udzielone dowolnemu wykonawcy, w tym wykonawcy przedkładającemu zgłoszenie.
3. W przypadku gdy instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający stwierdzą, że ofertę najkorzystniejszą ekonomicznie złożył wykonawca, który przedłożył oświadczenie w rozumieniu art. 29, i w przypadku gdy Komisja nie rozpoczęła przeglądu zgodnie z art. 29 ust. 8, art. 30 ust. 3 lub 4, zamówienie może zostać udzielone wykonawcy składającemu taką ofertę, zanim Komisja przyjmie którąkolwiek z decyzji, o których mowa w art. 31, lub zanim upłyną terminy określone w art. 30 ust. 2, 5 lub 6 lub zanim Komisja przyjmie którąkolwiek z decyzji, o których mowa w art. 31 w odniesieniu do innych ofert objętych postępowaniem.
4. W przypadku przyjęcia przez Komisję decyzji na podstawie art. 31 ust. 2 w odniesieniu do oferty, którą instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający uznały za ofertę najkorzystniejszą ekonomicznie, zamówienie może zostać udzielone wykonawcy, który złożył kolejną najlepszą ofertę i którego nie dotyczy decyzja na podstawie art. 31 ust. 2.

5. W przypadku gdy Komisja przyjmuje decyzję na podstawie art. 31 ust. 1 lub 3, zamówienie może zostać udzielone dowolnemu wykonawcy, który złożył ofertę najkorzystniejszą ekonomicznie, w tym, w zależności od przypadku, wykonawcy, który przedłożył zgłoszenie na podstawie art. 29.
6. Instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający bez zbędnej zwłoki informują Komisję o decyzjach związanych z unieważnieniem postępowania o udzielenie zamówienia, odrzuceniem oferty lub wniosku o dopuszczenie do udziału złożonych przez danego wykonawcę, złożeniem przez danego wykonawcę nowej oferty lub udzieleniem zamówienia.
7. W odniesieniu do wszystkich wykonawców uczestniczących w postępowaniu o udzielenie zamówienia przestrzega się zasad regulujących postępowania o udzielenie zamówienia, w tym zasady proporcjonalności, niedyskryminacji, równego traktowania, przejrzystości i konkurencji. Fakt prowadzenia postępowania w sprawie subsydiów zagranicznych na podstawie niniejszego rozporządzenia nie może skutkować traktowaniem danych wykonawców w sposób sprzeczny z tymi zasadami przez instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający. Do wykonawców mają zastosowanie wymogi prawa ochrony środowiska, prawa socjalnego i prawa pracy zgodnie z dyrektywami 2014/23/UE, 2014/24/UE i 2014/25/UE lub innymi przepisami prawa Unii.
8. Bieg terminów, o których mowa w niniejszym rozdziale, rozpoczyna się w następnym dniu roboczym po otrzymaniu zgłoszenia lub przyjęciu stosownej decyzji przez Komisję.

Artykuł 33

Grzywny i okresowe kary pieniężne mające zastosowanie do wkładów finansowych w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia

1. Komisja może nakładać grzywny lub okresowe kary pieniężne określone w art. 17.
2. Komisja może również, w drodze decyzji nałożyć na danych wykonawców grzywny nieprzekraczające 1 % ich łącznego obrotu w poprzedzającym roku obrotowym, w przypadku gdy celowo lub przez zaniechanie przekazali oni w zgłoszeniu lub oświadczeniu na podstawie art. 29, lub w ich uzupełnieniu, niepoprawne lub wprowadzające w błąd informacje.
3. Komisja może, w drodze decyzji nałożyć na danych wykonawców grzywny nieprzekraczające 10 % ich łącznego obrotu w poprzedzającym roku obrotowym, w przypadku gdy celowo lub przez zaniechanie wykonawcy ci:
 - a) nie zgłosili zagranicznych wkładów finansowych zgodnie z art. 29 podczas postępowania o udzielenie zamówienia;
 - b) obeszlili lub próbowali obejść wymogi dotyczące zgłaszania, o których mowa w art. 39 ust. 1.

ROZDZIAŁ 5

WSPÓLNE PRZEPISY PROCEDURALNE

Artykuł 34

Relacje między procedurami

1. Wkład finansowy zgłoszony w kontekście koncentracji na podstawie art. 21 lub w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia na podstawie art. 29 może mieć znaczenie i może zostać oceniony na podstawie niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do innej działalności gospodarczej.
2. Wkład finansowy oceniony w kontekście procedury z urzędu w odniesieniu do konkretnej działalności gospodarczej na podstawie art. 10 lub 11 może mieć znaczenie i może zostać oceniony na podstawie niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do innej działalności gospodarczej.

*Artykuł 35***Przekazywanie informacji**

1. W przypadku gdy państwo członkowskie uzna, że może istnieć subsyduum zagraniczne mogące zakłócać rynek wewnętrzny, przekazuje informację o tym Komisji. Na podstawie tej informacji Komisja może postanowić o rozpoczęciu wstępnego przeglądu na podstawie art. 10 lub zażądać zgłoszenia na podstawie art. 21 ust. 5 lub art. 29 ust. 8.
2. Osoba fizyczna lub prawna lub stowarzyszenia mogą przekazywać Komisji informacje, które mogą posiadać na temat subsydiów zagranicznych mogących zakłócać rynek wewnętrzny. Na podstawie tych informacji Komisja może postanowić o rozpoczęciu wstępnego przeglądu na podstawie art. 10 lub zażądać zgłoszenia na podstawie art. 21 ust. 5 lub art. 29 ust. 8.
3. Komisja udostępnia państwom członkowskim i odpowiednim instytucjom zamawiającym lub podmiotom zamawiającym, za pośrednictwem specjalnej elektronicznej bazy danych, niepublne wersje wszystkich decyzji przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 36***Badanie rynku**

1. W przypadku gdy dostępne Komisji informacje potwierdzają uzasadnione podejrzenie, że subsydia zagraniczne w konkretnym sektorze, na rzecz konkretnego rodzaju działalności gospodarczej lub oparte na konkretnym instrumencie subsydyjnym mogą zakłócać rynek wewnętrzny, Komisja może przeprowadzić badanie rynku dotyczące konkretnego sektora, konkretnego rodzaju działalności gospodarczej lub dotyczące wykorzystania danego instrumentu subsydyjnego. W trakcie tego badania rynku Komisja może zażądać od danych przedsiębiorstw lub danych związków przedsiębiorstw przekazania niezbędnych informacji i może przeprowadzić niezbędne kontrole. Komisja może również zażądać od państw członkowskich lub danego państwa trzeciego przekazania informacji.
2. W stosownych przypadkach Komisja publikuje sprawozdanie na temat wyników badania rynku dotyczącego konkretnych sektorów, konkretnych rodzajów działalności gospodarczej lub konkretnych instrumentów subsydyjnych i zwraca się o zgłaszanie uwag.
3. Komisja może wykorzystywać informacje uzyskane z takich badań rynku w ramach procedur prowadzonych na podstawie niniejszego rozporządzenia.
4. Do badań rynku mają zastosowanie art. 13, 14, 15 i 17.

*Artykuł 37***Dialog z państwami trzecimi**

1. W przypadku gdy w następstwie badania rynku przeprowadzonego na podstawie art. 36 Komisja podejrzewa istnienie powtarzających się subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny lub w przypadku gdy w wyniku kilku działań kontrolnych prowadzonych na mocy niniejszego rozporządzenia stwierdzono istnienie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny przyznanych przez to samo państwo trzecie, Komisja może nawiązać dialog z tym państwem trzecim w celu zbadania możliwości doprowadzenia do wstrzymania lub zmiany takich subsydiów w celu wyeliminowania ich zakłócających skutków na rynku wewnętrznym. Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o rozwoju danej sytuacji.
2. Dialog z państwem trzecim nie uniemożliwia Komisji podjęcia działań na podstawie niniejszego rozporządzenia. Dialog nie dotyczy indywidualnych środków przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 38

Terminy przedawnienia

1. Uprawnienia Komisji przewidziane w art. 10 i 11 podlegają terminowi przedawnienia wynoszącemu 10 lat, rozpoczynającemu bieg w dniu, w którym przedsiębiorstwu przyznano subsydlum zagraniczne. Działanie podjęte przez Komisję na podstawie art. 10, 13, 14 lub 15 w odniesieniu do subsydlum zagranicznego powoduje przerwanie biegu terminu przedawnienia. Po każdej przerwie dziesięcioletni termin przedawnienia zaczyna biec od nowa.
2. Uprawnienia Komisji do nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych na podstawie art. 17, 26 i 33 podlegają terminowi przedawnienia wynoszącemu trzy lata, rozpoczynającemu bieg w dniu, w którym miało miejsce naruszenie, o którym mowa w art. 17, 26 lub 33. W przypadku ciągłych lub powtarzających się naruszeń bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się w dniu zaprzestania naruszenia. Działanie podjęte przez Komisję w odniesieniu do naruszenia, o którym mowa w art. 17, 26 lub 33, powoduje przerwanie biegu terminu przedawnienia w odniesieniu do nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych. Po każdej przerwie trzyletni termin przedawnienia zaczyna biec od nowa.
3. Uprawnienia Komisji do egzekwowania decyzji nakładających grzywny lub okresowe kary pieniężne na podstawie art. 17, 26 i 33 podlegają terminowi przedawnienia wynoszącemu pięć lat, rozpoczynającemu bieg w dniu, w którym została przyjęta decyzja Komisji nakładająca grzywny lub okresowe kary pieniężne. Wszelkie działania podjęte przez Komisję lub państwo członkowskie działające na wniosek Komisji, mające na celu wyegzekwowanie zapłaty grzywny lub okresowej kary pieniężnej, przerywają bieg terminu przedawnienia. Po każdej przerwie pięcioletni termin przedawnienia zaczyna biec od nowa.
4. Termin przedawnienia upływa najpóźniej w dniu, w którym upłynął okres dwukrotnie dłuższy od okresu przedawnienia, jeżeli Komisja nie przyjęła:
 - a) decyzji na podstawie art. 10 lub 11 w przypadkach określonych w ust. 1 niniejszego artykułu; lub
 - b) decyzji nakładającej grzywnę lub okresową karę pieniężną w sytuacji określonej w ust. 2 niniejszego artykułu.
5. Termin przedawnienia zostaje zawieszony na okres, w którym decyzja Komisji jest przedmiotem postępowania toczącego się przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Artykuł 39

Przeciwdziałanie ryzyku obejścia wymogów

1. Przedsiębiorstwo nie może realizować operacji finansowych ani umów w celu obejścia wymogów dotyczących zgłaszania określonych w art. 21 ust. 1 i 5 oraz art. 29 ust. 1, 5 i 8.
2. Jeżeli Komisja podejrzewa, że przedsiębiorstwo stosowało lub stosuje praktykę, o której mowa w ust. 1, może zażądać od tego przedsiębiorstwa przekazania informacji, które Komisja uważa za konieczne w celu ustalenia, czy przedsiębiorstwo to stosowało lub stosuje praktyki, o których mowa w ust. 1, i może wszcząć przegląd na podstawie art. 21 ust. 4 lub art. 30 ust. 4.

Artykuł 40

Publikacja decyzji

1. Komisja podaje do wiadomości publicznej skrócone zawiadomienie o decyzjach przyjętych na podstawie art. 10 ust. 3 lit. a), umożliwiając wyrażenie opinii osobie fizycznej lub prawnej, państwom członkowskim lub państwu trzeciemu, które przyznało subsydlum zagraniczne.

2. Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* decyzje przyjęte na podstawie art. 11 ust. 2, 3 i 4, art. 25 ust. 3 i 6 oraz art. 31 ust. 1, 2 i 3.
3. Podczas podawania do wiadomości publicznej skróconych zawiadomień i decyzji Komisja należycie uwzględni uzasadnione interesy przedsiębiorstw w odniesieniu do ochrony ich tajemnic przedsiębiorstwa i innych informacji poufnych.

Artykuł 41

Adresaci decyzji

1. Komisja niezwłocznie notyfikuje decyzję przedsiębiorstwu lub związkowi przedsiębiorstw, do których jest ona skierowana, i umożliwia temu przedsiębiorstwu lub związkowi przedsiębiorstw wskazanie Komisji, które informacje zawarte w decyzji są jego zdaniem poufne.
2. Komisja informuje daną instytucję zamawiającą lub dany podmiot zamawiający o decyzji przyjętej na podstawie art. 31 ust. 1 i 3 skierowanej do wykonawcy uczestniczącego w postępowaniu o udzielenie zamówienia.
3. Decyzje podjęte na podstawie art. 29 ust. 4 i art. 31 ust. 2 skierowane są do danej instytucji zamawiającej lub danego podmiotu zamawiającego. Komisja przekazuje wykonawcy, który został objęty zakazem udzielenia zamówienia, egzemplarz tej decyzji.

Artykuł 42

Ujawnianie informacji oraz prawo do obrony

1. Przed przyjęciem decyzji na podstawie art. 11, 12, 17, 18, art. 25 ust. 3, art. 26, 31 lub 33 Komisja umożliwia przedsiębiorstwu objętemu postępowaniem przekazanie uwag dotyczących uzasadnienia, na którego podstawie Komisja planuje przyjąć decyzję.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, decyzja na podstawie art. 12 może zostać przyjęta tymczasowo, a przedsiębiorstwu objętemu postępowaniem nie umożliwia się wcześniejszego przekazania uwag, pod warunkiem że Komisja umożliwi mu to jak najszybciej po przyjęciu swojej decyzji.
3. Podstawą decyzji przyjętej przez Komisję może być wyłącznie uzasadnienie, w odniesieniu do którego dane przedsiębiorstwa miały możliwość przekazania uwag.
4. Aby skorzystać ze swojego prawa na podstawie ust. 1, przedsiębiorstwo objęte postępowaniem jest uprawnione do dostępu do dokumentacji Komisji. Prawo dostępu do dokumentacji nie obejmuje informacji poufnych, dokumentów wewnętrznych Komisji ani państw członkowskich, w szczególności korespondencji między Komisją a państwami członkowskimi.

Prawo dostępu do dokumentacji jest ograniczone uzasadnionym interesem przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw w odniesieniu do ochrony ich tajemnic przedsiębiorstwa i innych informacji poufnych. Komisja może zwrócić się do przedsiębiorstwa objętego postępowaniem oraz przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw, które przekazały informacje Komisji, o porozumienie się w sprawie warunków ujawniania informacji. W przypadku braku porozumienia między przedsiębiorstwami lub związkami przedsiębiorstw co do tych warunków Komisja jest uprawniona do określenia warunków ujawniania informacji.

Żaden przepis niniejszego ustępu nie uniemożliwia Komisji wykorzystania i ujawnienia w niezbędnym zakresie informacji wykazującej istnienie subsydium zagranicznego zakłócającego rynek wewnętrzny.

Artykuł 43

Tajemnica zawodowa i poufność

1. Informacje uzyskane na podstawie niniejszego rozporządzenia są wykorzystywane wyłącznie do celów, do których je uzyskano, chyba że przekazujący informacje uzgodni inaczej.
2. Państwa członkowskie oraz Komisja, ich urzędnicy i inne osoby pracujące pod ich nadzorem zapewniają ochronę informacji poufnych uzyskanych podczas stosowania niniejszego rozporządzenia zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami. W tym celu nie ujawniają one informacji objętych obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej uzyskanych na podstawie niniejszego rozporządzenia.
3. Ust. 1 i 2 nie stanowią przeszkody dla publikacji statystyk i sprawozdań, które nie zawierają informacji umożliwiających identyfikację poszczególnych przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw.
4. Ujawnianie informacji przekazanych na podstawie niniejszego rozporządzenia odbywa się bez uszczerbku dla ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa państw członkowskich.

ROZDZIAŁ 6

STOSUNEK DO INNYCH INSTRUMENTÓW PRAWNYCH

Artykuł 44

Stosunek do innych instrumentów prawnych

1. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla stosowania art. 101, 102, 106, 107 i 108 TFUE, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 ⁽²³⁾ i rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004.
2. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 ⁽²⁴⁾.
3. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla stosowania rozporządzenia (UE) 2019/452.
4. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/1031 ⁽²⁵⁾.
5. Niniejsze rozporządzenie jest nadrzędne wobec rozporządzenia (UE) 2016/1035 do czasu, w którym to ostatnie rozporządzenie zacznie mieć zastosowanie, zgodnie z jego art. 18. Jeżeli po tej dacie subsydlum zagraniczne objęte jest zakresem stosowania zarówno rozporządzenia (UE) 2016/1035, jak i niniejszego rozporządzenia, nadrzędne jest rozporządzenie (UE) 2016/1035. Przepisy niniejszego rozporządzenia mające zastosowanie do zamówień publicznych i koncentracji są jednak nadrzędne wobec rozporządzenia (UE) 2016/1035.
6. Niniejsze rozporządzenie jest nadrzędne wobec rozporządzenia (EWG) nr 4057/86.

⁽²³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1).

⁽²⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55).

⁽²⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/1031 z dnia 23 czerwca 2022 r. w sprawie dostępu wykonawców, towarów i usług z państw trzecich do unijnych rynków zamówień publicznych i koncesji oraz procedur wspierających negocjacje dotyczące dostępu unijnych wykonawców, towarów i usług do rynków zamówień publicznych i koncesji państw trzecich (Instrument Zamówień Międzynarodowych – IZM) (Dz.U. L 173 z 30.6.2022, s. 1).

7. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla stosowania rozporządzenia Rady (UE) 2019/712. Koncentracje określone w art. 20 niniejszego rozporządzenia, dotyczące przewoźników lotniczych, podlegają przepisom rozdziału 3 niniejszego rozporządzenia. Postępowania o udzielenie zamówienia dotyczące przewoźników lotniczych, podlegają przepisom rozdziału 4 niniejszego rozporządzenia.

8. Niniejsze rozporządzenie interpretuje się spójnie z dyrektywami 2009/81/WE, 2014/23/UE, 2014/24/UE i 2014/25/UE i dyrektywami Rady 89/665/EWG ⁽²⁶⁾ i 92/13/EWG ⁽²⁷⁾.

9. Niniejsze rozporządzenie nie stanowi przeszkody w korzystaniu przez Unię z jej praw ani w wywiązywaniu się przez Unię z jej zobowiązań wynikających z umów międzynarodowych. Nie przeprowadza się postępowania na podstawie niniejszego rozporządzenia ani nie nakłada się ani nie podtrzymuje środków, jeżeli takie postępowanie lub środki byłyby sprzeczne ze zobowiązaniami Unii wynikającymi z zawartej przez nią odpowiedniej umowy międzynarodowej. W szczególności nie podejmuje się działań na podstawie niniejszego rozporządzenia, które oznaczałyby konkretne działanie przeciwko subsydium w rozumieniu art. 32.1 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, przyznanemu przez państwo trzecie będące członkiem Światowej Organizacji Handlu.

ROZDZIAŁ 7

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 45

Kontrola ze strony Trybunału Sprawiedliwości

Zgodnie z art. 261 TFUE Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej ma nieograniczone prawo orzekania w zakresie kontroli decyzji, w drodze których Komisja nałożyła grzywny lub okresowe kary pieniężne. Może on uchylić, obniżyć lub podwyższyć nałożoną grzywnę lub okresową karę pieniężną.

Artykuł 46

Wytyczne

1. Najpóźniej 12 stycznia 2026 r. Komisja publikuje, a następnie regularnie aktualizuje wytyczne dotyczące:
 - a) stosowania kryteriów pozwalających stwierdzić, że na rynku wewnętrznym istnieje zakłócenie zgodnie z art. 4 ust. 1;
 - b) stosowania testu bilansującego zgodnie z art. 6;
 - c) korzystania przez Komisję z uprawnienia do żądania uprzedniego zgłoszenia koncentracji zgodnie z art. 21 ust. 5 lub zagranicznych wkładów finansowych otrzymanych przez wykonawcę w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia zgodnie z art. 29 ust. 8; oraz
 - d) oceny zakłócenia w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia, o którym mowa w art. 27.
2. Przed wydaniem wytycznych, o których mowa w ust. 1, Komisja prowadzi stosowne konsultacje z zainteresowanymi stronami i państwami członkowskimi. Podstawą wytycznych jest doświadczenie zdobyte w trakcie wdrażania i egzekwowania niniejszego rozporządzenia.

⁽²⁶⁾ Dyrektywa Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane (Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 33).

⁽²⁷⁾ Dyrektywa Rady 92/13/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. koordynująca przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne odnoszące się do stosowania przepisów wspólnotowych w procedurach zamówień publicznych podmiotów działających w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji (Dz.U. L 76 z 23.3.1992, s. 14).

*Artykuł 47***Akty wykonawcze**

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych w odniesieniu do:
 - a) formy, treści i szczegółów proceduralnych dotyczących zgłaszania koncentracji, zgodnie z art. 21, w tym ewentualnej procedury uproszczonej, z uwzględnieniem w jak największym stopniu celu, jakim jest ograniczenie obciążeń administracyjnych dla stron przedkładających zgłoszenie na podstawie art. 21 niniejszego rozporządzenia i art. 4 rozporządzenia (WE) nr 139/2004;
 - b) formy, treści i szczegółów proceduralnych dotyczących zgłoszeń zagranicznych wkładów finansowych i oświadczeń o ich braku w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia na podstawie art. 29, w tym ewentualnej procedury uproszczonej;
 - c) szczegółów proceduralnych dotyczących oświadczeń ustnych na podstawie art. 13 ust. 7, art. 14 ust. 2 lit. c) i art. 15;
 - d) szczegółów ujawniania informacji na podstawie art. 42 i zachowania tajemnicy zawodowej na podstawie art. 43;
 - e) formy, treści i szczegółów proceduralnych dotyczących wymogów w zakresie przejrzystości;
 - f) szczegółowych przepisów dotyczących obliczania terminów;
 - g) szczegółów proceduralnych i terminów proponowania zobowiązań na podstawie art. 25 i 31;
 - h) szczegółowych przepisów dotyczących kroków proceduralnych, o których mowa w art. 29 - 32, odnoszących się do postępowań dotyczących postępowań o udzielenie zamówienia.
2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 48 ust. 2.
3. Przed przyjęciem środków na podstawie ust. 1 Komisja podaje do wiadomości publicznej ich projekt i zwraca się o zgłaszanie uwag w podanym przez siebie terminie. Termin ten jest określony przez Komisję i nie może być krótszy niż cztery tygodnie.
4. Pierwsze akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, są przyjmowane do 12 lipca 2023 r.

*Artykuł 48***Procedura komitetowa**

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

*Artykuł 49***Akty delegowane**

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 50 w celu zmiany, w razie konieczności, progu powodującego obowiązek zgłoszenia koncentracji określonego w art. 20 ust. 3 lit. a) polegającej na zwiększeniu lub zmniejszeniu tego progu o maksymalnie 20 %, po tym jak Komisja:
 - a) oceni ten próg w świetle doświadczenia zdobytego w trakcie wdrażania i egzekwowania niniejszego rozporządzenia; oraz
 - b) stwierdzi, że konieczna jest zmiana tego progu w celu:
 - (i) zapewnienia, by procedury zgłaszania określone w rozdziale 3 umożliwiały dokładną identyfikację subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny;

(ii) zapewnienia racjonalności obciążeń administracyjnych dla Komisji i danych przedsiębiorstw; oraz

(iii) zwiększenia skuteczności stosowania niniejszego rozporządzenia.

2. Do celów oceny konieczności zmiany, na podstawie ust. 1, progu powodującego obowiązek zgłoszenia Komisja przeprowadza ocenę progu obejmującą określony okres, który nie może być krótszy niż dwa lata, w szczególności na podstawie poniższych obiektywnych kryteriów:

- a) odsetek zgłoszeń przedłożonych na podstawie art. 21 ust. 1, których skutkiem było zamknięcie przez Komisję wstępnego przeglądu na podstawie art. 10 ust. 4, albo przyjęcie przez Komisję decyzji o niezgłaszaniu sprzeciwu na podstawie art. 25 ust. 3 lit. b);
- b) odsetek zgłoszeń przedłożonych na podstawie art. 21 ust. 1, których skutkiem było przyjęcie przez Komisję decyzji zakazującej koncentracji na podstawie art. 25 ust. 3 lit. c), albo przyjęcie przez Komisję decyzji nakładającej zobowiązania na podstawie art. 25 ust. 3 lit. a);
- c) odsetek zgłoszeń przedłożonych na podstawie art. 21 ust. 5, których skutkiem było przyjęcie przez Komisję decyzji zakazującej koncentracji na podstawie art. 25 ust. 3 lit. c), albo przyjęcie przez Komisję decyzji nakładającej zobowiązania na podstawie art. 25 ust. 3 lit. a);
- d) odsetek decyzji przyjętych w następstwie przeglądu z urzędu na podstawie art. 9, w kontekście koncentracji, które nie były koncentracjami podlegającymi zgłoszeniu w rozumieniu art. 20, które skutkowały albo decyzją nakładającą środki kompensacyjne na podstawie art. 11 ust. 2 albo decyzją nakładającą zobowiązania na podstawie art. 11 ust. 3;
- e) porównanie między progiem określonym w art. 20 ust. 3 lit. a) a średnim łącznym obrotem powyżej tego progu, w przypadkach, których skutkiem było przyjęcie decyzji zakazującej koncentracji na podstawie art. 25 ust. 3 lit. c), albo przyjęcie decyzji nakładającej zobowiązania na podstawie art. 25 ust. 3 lit. a);
- f) liczba zgłoszeń przedłożonych na podstawie art. 21 ust. 1 i ewolucja tej liczby.

3. Podniesienie progów, o których mowa w art. 20 ust. 3 lit. a), jest możliwe, gdy ocena, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, wykazała, że:

- a) duża część decyzji zakazujących koncentracji przyjętych na podstawie art. 25 ust. 3 lit. c) albo decyzji nakładających zobowiązania przyjętych na podstawie art. 25 ust. 3 lit. a) dotyczyła przypadków, w których łączny obrót powyżej progu, o którym mowa w art. 20 ust. 3 lit. a), był znacznie wyższy niż ten próg; lub
- b) skutkiem dużej części zgłoszeń przedłożonych na podstawie art. 21 ust. 1 było zamknięcie przez Komisję wstępnego przeglądu na podstawie art. 10 ust. 4, albo przyjęcie przez Komisję decyzji o niezgłaszaniu sprzeciwu na podstawie art. 25 ust. 3 lit. b).

4. Obniżenie progów, o których mowa w art. 20 ust. 3 lit. a), jest możliwa, gdy ocena, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, wykazała, że:

- a) skutkiem dużej części zgłoszeń przedłożonych na podstawie art. 21 ust. 5 było przyjęcie przez Komisję decyzji zakazującej koncentracji na podstawie art. 25 ust. 3 lit. c), albo przyjęcie przez Komisję decyzji nakładającej zobowiązania na podstawie art. 25 ust. 3 lit. a); lub
- b) skutkiem dużej części przeglądów z urzędu dotyczących subsydiów zagranicznych w kontekście koncentracji, które nie były koncentracjami podlegającymi zgłoszeniu w rozumieniu art. 20, było przyjęcie przez Komisję decyzji nakładającej środki kompensacyjne na podstawie art. 11 ust. 2, albo przyjęcie przez Komisję decyzji nakładającej zobowiązania na podstawie art. 11 ust. 3.

5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 50 w celu zmiany, w razie konieczności, progów powodujących obowiązek zgłoszenia określonych w art. 28 ust. 1 lit. a) i art. 28 ust. 2 w odniesieniu do zamówień publicznych, polegającej na zwiększeniu lub zmniejszeniu ich o maksymalnie 20 %, po tym jak Komisja:

- a) oceni te progi w świetle doświadczenia zdobytego w trakcie wdrażania i egzekwowania niniejszego rozporządzenia; oraz
- b) stwierdzi, że konieczna jest zmiana tych progów w celu:
 - (i) zapewnienia, by procedury zgłaszania określone w rozdziale 4 umożliwiały dokładną identyfikację subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny;
 - (ii) zapewnienia racjonalności obciążeń administracyjnych dla Komisji i danych wykonawców; oraz
 - (iii) zwiększenia skuteczności stosowania niniejszego rozporządzenia.

6. W celu oceny konieczności zmiany, na podstawie ust. 5, progu powodującego obowiązek zgłoszenia Komisja przeprowadza ocenę progu dotyczącą określonego okresu, który nie może być krótszy niż dwa lata, w szczególności na podstawie poniższych obiektywnych kryteriów:

- a) odsetek zgłoszeń przedłożonych na podstawie art. 29 ust. 1, których skutkiem było zamknięcie przez Komisję wstępnego przeglądu na podstawie art. 10 ust. 4, albo przyjęcie przez Komisję decyzji o niezgłaszaniu sprzeciwu na podstawie art. 31 ust. 3;
- b) odsetek zgłoszeń przedłożonych na podstawie art. 29 ust. 1, których skutkiem było przyjęcie przez Komisję decyzji zakazującej udzielenia zamówienia na podstawie art. 31 ust. 2, albo przyjęcie przez Komisję decyzji nakładającej zobowiązania na podstawie art. 31 ust. 1;
- c) odsetek zgłoszeń na podstawie art. 29 ust. 8, których skutkiem było przyjęcie przez Komisję decyzji zakazującej udzielenia zamówienia na podstawie art. 31 ust. 2, albo przyjęcie przez Komisję decyzji nakładającej zobowiązania na podstawie art. 31 ust. 1;
- d) liczba decyzji nakładających środki kompensacyjne na podstawie art. 11 ust. 2 i liczba decyzji nakładających zobowiązania na podstawie art. 11 ust. 3 przyjętych w następstwie przeglądu z urzędu na podstawie art. 9, dotyczącego zagranicznych wkładów finansowych w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia, które nie podlegały zgłoszeniu w rozumieniu art. 28 ust. 1 lub wchodziły w zakres stosowania art. 30 ust. 4, w odniesieniu do całkowitej liczby takich przeglądów z urzędu;
- e) porównanie między odpowiednimi progami określonymi w art. 28 ust. 1 lit. a) i art. 28 ust. 2 a średnią szacunkową wartością zamówienia lub średnią wartością części zamówienia powyżej odpowiedniego progu w przypadkach, których skutkiem była decyzja zakazująca udzielenia zamówienia na podstawie art. 31 ust. 2, albo decyzja nakładająca zobowiązania na podstawie art. 31 ust. 1;
- f) liczba zgłoszeń przedłożonych na podstawie art. 29 ust. 1 i ewolucja tej liczby.

7. Podniesienie progów powodujących obowiązek zgłoszenia jest możliwe, gdy ocena, o której mowa w ust. 6, wykazała, że:

- a) duża część decyzji zakazujących udzielenia zamówienia na podstawie art. 31 ust. 2 i decyzji nakładających zobowiązania na podstawie art. 31 ust. 1 dotyczyła przypadków, w których szacunkowa wartość zamówień powyżej progu, o którym mowa w art. 28 ust. 1 lit. a), lub wartość części zamówienia, o którą ubiegano się, przekraczająca próg, o którym mowa w art. 28 ust. 2, były znacząco wyższe niż odpowiednie progi określone w art. 28 ust. 1 lit. a) i art. 28 ust. 2; lub
- b) skutkiem dużej części zgłoszeń przedłożonych na podstawie art. 29 ust. 1 było zamknięcie przez Komisję wstępnego przeglądu na podstawie art. 10 ust. 4, albo przyjęcie przez Komisję decyzji o niezgłaszaniu sprzeciwu na podstawie art. 31 ust. 3.

8. Obniżenie progów jest możliwe, gdy ocena, o której mowa w ust. 6, wykazała, że:
- a) skutkiem dużej części zgłoszeń przedłożonych na podstawie art. 29 ust. 8 było przyjęcie przez Komisję decyzji nakładającej zobowiązania na podstawie art. 31 ust. 1, albo przyjęcie przez Komisję decyzji zakazującej udzielenia zamówienia na podstawie art. 31 ust. 2; lub
 - b) skutkiem dużej części przeglądów z urzędu dotyczących zagranicznych wkładów finansowych w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia, które nie podlegały zgłoszeniu w rozumieniu art. 28 ust. 1 lub wchodziły w zakres stosowania art. 30 ust. 4, było przyjęcie przez Komisję decyzji nakładającej środki kompensacyjne na podstawie art. 11 ust. 2, albo przyjęcie przez Komisję decyzji nakładającej zobowiązania na podstawie art. 11 ust. 3.
9. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 50 w celu skrócenia terminów na przeprowadzenie wstępnego przeglądu i postępowania szczegółowego określonych w art. 25 ust. 2 i 4 w odniesieniu do zgłoszonych koncentracji i w art. 30 ust. 2, 5 i 6 w odniesieniu do zagranicznych wkładów finansowych w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia. Komisja może przyjąć takie akty delegowane w celu skrócenia terminów określonych w art. 25 ust. 2 i 4 oraz w art. 30 ust. 2, 5 i 6, w przypadku, gdy z praktyki Komisji w stosowaniu niniejszego rozporządzenia wynika, że ocena może zostać przeprowadzona przez nią w krótszym czasie.

Artykuł 50

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 49 ust. 1 i 5, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 12 stycznia 2025 r.
3. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 49 ust. 9, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 12 stycznia 2025 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
4. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 49 ust. 1, 5 i 9, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
5. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
6. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
7. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 49 ust. 1, 5 i 9 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

*Artykuł 51***Odrębne akty delegowane dla poszczególnych delegowanych uprawnień**

Komisja przyjmuje odrębny akt delegowany w odniesieniu do każdego z uprawnień przekazanych jej na podstawie niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 52***Sprawozdawczość i przegląd**

1. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie roczne na temat stosowania i wdrażania niniejszego rozporządzenia.
2. Najpóźniej 13 lipca 2026 r., a następnie co trzy lata, Komisja dokonuje przeglądu swojej praktyki w zakresie stosowania i egzekwowania niniejszego rozporządzenia, w szczególności w odniesieniu do stosowania art. 4, 5, 6 i 9 oraz do progów powodujących obowiązek zgłoszenia określonych w art. 20 ust. 3, art. 28 ust. 1 i 2 i przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, załączając do niego, w przypadku gdy Komisja uzna to za stosowne, odpowiednie wnioski ustawodawcze. W kontekście tego przeglądu Komisja składa sprawozdanie na temat zmian w stosunkach międzynarodowych w odniesieniu do systemów kontroli subsydiów państw trzecich.
3. W przypadku gdy Komisja uzna za stosowne załączenie do sprawozdania odpowiednich wniosków ustawodawczych, wnioski te mogą zawierać:
 - a) zmianę progów powodujących obowiązek zgłoszenia określonych w art. 20 i 28;
 - b) zwolnienie niektórych kategorii danych przedsiębiorstw z obowiązku zgłaszania na podstawie art. 21 i 29, zwłaszcza jeżeli praktyka Komisji pozwala na zidentyfikowanie działalności gospodarczej, w przypadku której jest mało prawdopodobne, że subsydia zagraniczne zakłóca rynek wewnętrzny;
 - c) ustanowienie konkretnych progów powodujących obowiązek zgłoszenia dla niektórych sektorów gospodarki lub zróżnicowanych progów dla różnych rodzajów zamówień publicznych, w szczególności jeżeli praktyka Komisji umożliwia identyfikację działalności gospodarczej, w przypadku której istnieje większe prawdopodobieństwo, że subsydia zagraniczne zakłóca rynek wewnętrzny, w tym w odniesieniu do sektorów strategicznych i infrastruktury krytycznej;
 - d) zmianę terminów przeglądu i postępowań szczegółowych określonych w art. 25 i 30;
 - e) uchylenie niniejszego rozporządzenia, jeżeli Komisja uzna, że wielostronne zasady dotyczące subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny sprawiły, że niniejsze rozporządzenie stało się całkowicie zbędne.

*Artykuł 53***Przepisy przejściowe**

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do subsydiów zagranicznych przyznanych w ciągu pięciu lat przed dniem 12 lipca 2023 r., w przypadku gdy takie subsydia zagraniczne zakłócają rynek wewnętrzny po dniu 12 lipca 2023 r.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejsze rozporządzenie stosuje się do zagranicznych wkładów finansowych przyznanych w ciągu trzech lat przed 12 lipca 2023 r., w przypadku gdy takie zagraniczne wkłady finansowe zostały przyznane przedsiębiorstwu zgłaszającemu koncentrację lub wkłady finansowe w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia na podstawie niniejszego rozporządzenia.
3. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do koncentracji, w przypadku których została zawarta umowa, została ogłoszona oferta publiczna lub został przyjęty pakiet kontrolny przed 12 lipca 2023 r.
4. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do zamówień publicznych udzielonych lub postępowań rozpoczętych przed 12 lipca 2023 r.

*Artykuł 54***Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania**

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 12 lipca 2023 r.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu art. 47 i 48 stosuje się od dnia 11 stycznia 2023 r., a art. 14 ust. 5, 6 i 7 stosuje się od dnia 12 January 2024 r.
4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu art. 21 i 29 stosuje się od dnia 12 października 2023 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 14 grudnia 2022 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca
R. METSOLA

W imieniu Rady
Przewodniczący
M. BEK

W odniesieniu do niniejszego aktu złożono trzy oświadczenia, które są dostępne w Dz.U. C 491 z dnia 23 grudnia 2022 r.
